

รายงานการติดตามและประเมินผล
การดำเนินงานโครงการประเพณีผูกเสี่ยว
และการจัดกิจกรรมคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567

คำนำ

รายงานการติดตามและประเมินผลโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ้มวัฒนธรรม จังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงระดับความสำเร็จของโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ระดับความพึงพอใจของประชาชน หน่วยงานราชการ / องค์การเอกชน ที่มีต่อการดำเนินงาน / กิจกรรมต่าง ๆ ภายในคุ้มวัฒนธรรม จังหวัดขอนแก่น ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตรวจสอบและร่วมดำเนินงานโครงการ เกิดเครือข่ายความร่วมมือ และบูรณาการทำงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นกับส่วนราชการ / หน่วยงานองค์การเอกชน และประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมเกิดผลสัมฤทธิ์ ในการดำเนินงานโครงการและปัญหาอุปสรรคระหว่างการดำเนินโครงการ / กิจกรรม รวมถึงแนวทางแก้ไข ปรับปรุงการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ คณะผู้จัดทำโดยฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการติดตามและประเมินผลโครงการเล่มนี้จะเกิดประโยชน์ต่อประชาชน ผู้บริหารส่วนราชการ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องสามารถไปใช้ในการดำเนินงานโครงการได้อย่างต่อเนื่องมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม เกิดผลสัมฤทธิ์ ในการดำเนินงานโครงการมีลักษณะเป็นไปตามหลักเกณฑ์การบริหารจัดการที่ดีและมีความยั่งยืน

ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผล
ส่วนแผนงานและงบประมาณ
สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
กุมภาพันธ์ 2568

-ข-
สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทสรุปผู้บริหาร	ค
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผล	2
1.3 ขอบเขตของการติดตามและประเมินผล	2
1.4 ความสำคัญของการติดตามและประเมินผล	3
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการติดตามโครงการ	3
1.6 คำนิยามศัพท์	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานเทศกาลไหม	5
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประเพณีผูกเสี่ยว	6
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม	11
บทที่ 3 วิธีการติดตามและประเมินผล	
3.1 แนวทางการประเมินผล	20
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล	20
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	21
3.5 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล	21
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	21
3.7 เกณฑ์การแปลผล	21
3.8 การนำเสนอ	22
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	23
4.2 ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	23
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	24

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุป การติดตามและประเมินผล

5.1 วัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผล	30
5.2 แนวทางและวิธีการประเมินผล	30
5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
5.4 สรุปผลการติดตามและประเมินผล	31
5.5 อภิปรายผล	33
5.6 ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นอื่นๆ สำหรับการดำเนินการในครั้งต่อไป	34

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- ภาพกิจกรรม
- แบบสอบถาม
- คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ที่ 7910/2567 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ้มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ.2567

-ค-

บทสรุปผู้บริหาร

สรุปผลการติดตามและประเมินผลโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคัมภีร์วัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 โดยมีวัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผลดังนี้

1. เพื่อทราบความสำเร็จของโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
2. เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจของประชาชน หน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน ที่มีต่อการดำเนินโครงการ / กิจกรรมต่างๆ ภายในคัมภีร์วัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดงานในคัมภีร์วัฒนธรรม เป็นข้อมูลในการจัดงานครั้งต่อไป

4. เพื่อทราบถึงปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไข ปรับปรุง ระหว่างการดำเนินการโครงการ

จากการแจกแบบสอบถาม (ปลายเปิด-ปิด) ผู้ที่มาร่วมโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคัมภีร์วัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 ณ ศาลาผูกเสี่ยวและคัมภีร์วัฒนธรรมหน้าศาลากลางจังหวัดขอนแก่น ในงานเทศกาลไหมนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่นและงานขอนแก่นซอฟต์แวร์ฟาวเวอร์ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 29 พฤศจิกายน – 10 ธันวาคม 2567 โดยมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 379 คน และจากการเก็บข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 244 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.38 และเพศชาย จำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.62

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี มากที่สุด จำนวน 236 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.27 รองลงมา ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ 2 ช่วงอายุ คืออายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.87 และอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.87 อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.35 อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.64

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด จำนวน 156 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.16 รองลงมา ได้แก่ การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.40 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.62 การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.18 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ 2 ช่วงระดับการศึกษา คือระดับการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.32 และการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.32

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียน / นักศึกษา มากที่สุด จำนวน 221 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.31 รองลงมา ได้แก่ ประชาชนทั่วไป จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.52 ข้าราชการ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.28 พนักงานเอกชน จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.01 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.43

ภูมิลำเนา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดขอนแก่น มากที่สุด จำนวน 329 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.81 รองลงมา ภูมิลำเนาต่างจังหวัดขอนแก่น จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.19

ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และจัดกิจกรรมคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567

แสดงผลการประเมินระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 ระหว่างการดำเนินโครงการ จากการตอบแบบสอบถาม (ปลายเปิด-ปิด) โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.89 สำหรับการประเมินความพึงพอใจในรายประเด็นคำถาม มีผลความพึงพอใจจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

ด้านการประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 88.30

การประชาสัมพันธ์มีการสื่อสารที่เหมาะสมและชวนให้ติดตาม	คิดเป็นร้อยละ 88.92
การประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมในแต่ละวันชัดเจนเหมาะสม	คิดเป็นร้อยละ 88.81
การประชาสัมพันธ์การแสดงในแต่ละวันชัดเจนเหมาะสมกับเวลา	คิดเป็นร้อยละ 88.50
ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์การจัดงานประเพณีมีความเหมาะสม	คิดเป็นร้อยละ 88.34
มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั่ว	คิดเป็นร้อยละ 88.23
มีเอกสาร/แผ่นพับ/ข้อมูลการให้บริการเพียงพอ	คิดเป็นร้อยละ 87.02

ด้านการจัดสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 90.12

การตกแต่งสถานที่บริเวณคุ่มวัฒนธรรมสวยงาม	คิดเป็นร้อยละ 91.50
สถานที่/พื้นที่ บรรยายากาการจัดงานเหมาะสม	คิดเป็นร้อยละ 91.40
การแสดง แสง สี เสียง บริเวณคุ่มวัฒนธรรมมีเหมาะสมชัดเจน	คิดเป็นร้อยละ 90.55
การต้อนรับ/การอำนวยความสะดวกของผู้เข้าร่วมงานภายในคุ่มวัฒนธรรม	คิดเป็นร้อยละ 89.92
สถานที่จัดงานสื่อถึงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น	คิดเป็นร้อยละ 89.50
สถานที่นั่งชมการแสดงบนเวที มีความเพียงพอ	คิดเป็นร้อยละ 87.86

ด้านการจัดกิจกรรมบริเวณคุ่มวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 91.25

กิจกรรมการแสดง ส่งเสริมความรู้ สร้างคุณค่าศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	คิดเป็นร้อยละ 91.87
การจัดกิจกรรมเปิดโอกาสทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมสืบสานประเพณี	คิดเป็นร้อยละ 91.72
กิจกรรมการประกวดด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสาน	คิดเป็นร้อยละ 91.40
กิจกรรมการแสดงมีความสวยงาม แสดงถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	คิดเป็นร้อยละ 91.24
กิจกรรมการแสดงมีความน่าสนใจ สวยงามและมีความหลากหลาย	คิดเป็นร้อยละ 91.08
การจัดลำดับกิจกรรมการแสดงมีความเหมาะสมกับช่วงเวลา	คิดเป็นร้อยละ 90.24

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการในครั้งต่อไป

แนวทางในการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานควรปรับปรุงการประชาสัมพันธ์การผูกเสี่ยวและการจัดกิจกรรมภายในคุ่มวัฒนธรรมให้โดดเด่นและทันสมัย บ้ายไฟวิ่ง และลงสื่อโซเชียลให้ครอบคลุมโดยเฉพาะ Line Website และ Facebook
2. ผู้เกี่ยวข้องควรขยายกลุ่มเป้าหมายไปยังเยาวชน นักเรียน นักศึกษา โดยการปลูกฝังให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับประเพณีการผูกเสี่ยวและกิจกรรมการแสดงศิลปะพื้นบ้านให้หลากหลาย มีการประยุกต์ให้ทันสมัย
3. ผู้ที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีกิจกรรมการแสดงดนตรีพื้นบ้านถิ่นอีสาน เพื่อให้เกิดความหลากหลาย เกิดความสนุกสนาน ให้ผู้เข้าร่วมงานได้แสดงออกร่วมกัน และเกิดความประทับใจ
4. ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการผูกเสี่ยว ควรเก็บรวบรวมข้อมูลของคู่เสี่ยวที่สมัครผูกเสี่ยวในโครงการประเพณีผูกเสี่ยวและการจัดกิจกรรมคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น เพื่อจะได้เป็นข้อมูลพื้นฐานของคู่เสี่ยวและประโยชน์ในการติดตามประเมินผลครั้งต่อไป

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเพณีผูกเสี่ยว หรือพิธีผูกเสี่ยว จัดเป็นประเพณีเก่าแก่และดั้งเดิมหนึ่งของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้ประเพณีปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลานานนับศตวรรษ โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้เล็งเห็นความสำคัญของพิธีผูกเสี่ยวนี้ จึงได้นำพิธีผูกเสี่ยวผนวกเข้ากับงานเทศกาลใหม่นานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์ ประจำปี 2567 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 29 พฤศจิกายน 2567 ถึง 10 ธันวาคม 2567 โดยมีประเด็นหลักหรือแนวทางในการจัดงาน คือ 1) งานเทศกาลใหม่ จะแสดงเอกลักษณ์ความสวยงามของลายผ้าไหมของชาวขอนแก่น ซึ่งถือได้ว่าเป็นแหล่งรวมผ้าไหม ที่มากและสวยที่สุดในประเทศไทย 2) ประเพณีผูกเสี่ยว ถือเป็นประเพณีพื้นบ้านสืบทอดกันมานาน จนเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น แสดงออกถึงความรัก ความผูกพันประดุจพี่น้อง 3) งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น เป็นองค์กรหลักสำคัญ ในการสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้ เป็นองค์กรที่จะส่งเสริมโอกาสทางสังคมให้กับพี่น้องประชาชน 4) ซอฟต์แวร์ คือ การใช้อิทธิพลทางวัฒนธรรมทำให้ประชาชนมีส่วนร่วม การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม หรือเปลี่ยนแปลงทางความคิดของคนในสังคม ซึ่งในงานเทศกาลใหม่ของทุกปี จังหวัดขอนแก่นได้มอบหมายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก สนับสนุนงบประมาณและดำเนินกิจกรรมภายในคุ้มวัฒนธรรม โดยการนำเอาประเพณีผูกเสี่ยว ซึ่งถือว่าเป็นประเพณีดั้งเดิมแต่โบราณของชาวจังหวัดขอนแก่น เพราะถือว่า “เสี่ยว” หมายถึง มิตรแท้ เพื่อนแท้หรือเพื่อนตาย ซึ่งมีความซื่อสัตย์ มีความผูกพันทางด้านจิตใจต่อกันอย่างจริงใจไม่อาจมีอำนาจใดมาพรากจากกันได้ แม้จะมีปัญหาอุปสรรคใดๆ มาขวางกั้นก็ตาม การผูกเสี่ยวเป็นการนำบุคคลสองคนที่มีบุคลิกภาพ และทัศนคติคล้ายคลึงกันมาผูกพันเป็นมิตรกัน เพื่อจะได้ให้การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันปัจจุบันนับวันจะสูญหายไป องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของประเพณีผูกเสี่ยว และศิลปวัฒนธรรมของชาวอีสาน จึงได้จัดให้มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวอีสาน อาทิ พิธีผูกเสี่ยว การแสดงศิลปะพื้นบ้าน การประกวดศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น พานบายศรี หมอลำหมู๋ หมอลำกลอน เป้าแคน การร้องเพลงกล่อมลูก ขับร้องสรภัญญ์ สาธิตผญา ฟ้อนเตี้ย กลองยาว และดนตรีพื้นบ้านอีสานโปงลาง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป เป็นที่ยอมรับสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดขอนแก่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กเยาวชน และประชาชนทั่วไป มีความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ร่วมซึ่งศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชาวจังหวัดขอนแก่น ให้รู้จักอย่างแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น และเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดขอนแก่นให้ยั่งยืนตลอดไป โดยมีส่วนราชการ หน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ที่มาร่วมงานได้รับชมกิจกรรมการแสดงต่างๆ เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจให้ขยายตัวเพิ่มขึ้น ประกอบกับการกิจอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2562 มาตรา 45 (7 ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมที่ดั่งงามของท้องถิ่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 มาตรา 17 (14) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

(18) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ประกอบกับประกาศ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2546 เรื่อง กำหนด อำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้อ 2 (4) ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่น ของตนเองเกี่ยวกับการส่งเสริมท่องเที่ยวและการส่งเสริมการกีฬาจารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของ ท้องถิ่น โดยจุดเด่นของงานเทศกาลโหม่งนาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงาน ขอนแก่นซอฟต์แวร์ประจำปี 2567 ในปีนี้อยู่ที่การแสดงเอกลักษณ์ความงามของลายผ้าไหมจังหวัด ขอนแก่น และการรื้อฟื้น สืบสานศิลปวัฒนธรรมของคนอีสานที่มีมาแต่โบราณ โดยเฉพาะการสร้างเฮือนหรือ บ้านที่อยู่อาศัยของแต่ละอำเภอทั้ง 26 อำเภอ ของจังหวัดขอนแก่น ที่นำเรือนไม้เก่าที่มีอยู่ในพื้นที่มาดัดแปลง สร้างเป็นเฮือน หรือบ้านไม้แบบโบราณ รวมเป็นหมู่บ้านชุมชนโบราณ เรียกว่า “เฮือนโบราณ วิถีไทบ้าน ขอนแก่น” ให้ยังคงอยู่สืบทอดเป็นมรดกของคน ภาควิชาตลอดไป รวมทั้งการยกระดับผ้าไหมไทยให้เป็น ที่รู้จักไปสู่ระดับนานาชาติ นอกจากนี้ภายในงานยังมีกิจกรรมการแสดงทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น การแสดงหมอลำ การจำหน่ายสินค้าโอท็อป สินค้าหัตถกรรมท้องถิ่น มีผ้าไหมนำมาจัดแสดง และจำหน่าย ผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ไหมของชุมชน

เพื่อให้ทราบผลสำเร็จการบริหารจัดการโครงการดังกล่าว มีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่า และยั่งยืน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมาย ของโครงการที่กำหนดไว้ รวมทั้งหน่วยงานราชการ องค์กร เอกชน และประชาชนในพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการ/กิจกรรม เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินการปฏิบัติงาน และเข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ ร่วมคิด/ร่วมวางแผน เช่น ให้ข้อมูลข้อเท็จจริงให้ความคิดเห็น เพื่อประกอบการตัดสินใจร่วมกันในการดำเนินโครงการ ทำให้เกิด บูรณาการการทำงานและเกิดความร่วมมือระหว่างกันของหน่วยงาน ที่เข้าร่วมดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรม เกิดผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานโครงการ มีลักษณะเป็นไปตามหลักเกณฑ์การบริหารจัดการ ที่ดีและมีความยั่งยืนต่อเนื่อง สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ โดยฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผล จึงได้ ดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการประเพณีผูกเสี่ยวและการจัดกิจกรรมคุ้มวัฒนธรรม จังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567

1.2 วัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผล

- 1.2.1 เพื่อทราบผลสำเร็จของโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
- 1.2.2 เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจของประชาชน หน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน ที่มีต่อการดำเนินโครงการ / กิจกรรม ต่าง ๆ ภายในคุ้มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น
- 1.2.3 เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดงาน ในคุ้มวัฒนธรรมเป็นข้อมูลในการจัดงานครั้งต่อไป
- 1.2.4 เพื่อทราบถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข ปรับปรุง ระหว่างการดำเนินการโครงการ

1.3 ขอบเขตของการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผล ได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลโดยมีกลุ่มเป้าหมาย ประเด็นที่ศึกษา และพื้นที่ ดำเนินการติดตามโครงการ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.3.1 กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทั่วไป ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว พนักงานเอกชน รับจ้างทั่วไป นักเรียน/นักศึกษา ที่เข้ามาเยี่ยมชมคุ่มวัฒนธรรม จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 379 คน

1.3.2 ประเด็นที่ติดตาม ได้แก่

1. ระดับความคิดเห็น ระดับความพึงพอใจ การมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมงาน โครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567

2. ปัญหาอุปสรรค ของการดำเนินการโครงการและแนวทางการปรับปรุงแก้ไข

1.3.3 พื้นที่ดำเนินการติดตาม คือ พื้นที่จัดงานเทศกาลโหมขนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์ ประจำปี 2567

1.3.4 การประเมินผลสถิติที่ใช้ในการประเมินใช้เกณฑ์ความถี่ของคะแนน และจำนวนร้อยละในการเปรียบเทียบโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูล

1.4 ความสำคัญของการติดตามและประเมินผล

1.4.1 ผู้บริหารใช้เป็นข้อมูลการตัดสินใจในการดำเนินการบริหารงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4.2 ทราบผลการดำเนินงานตามโครงการและการใช้จ่ายงบประมาณว่าเป็นไปด้วยความประหยัดและคุ้มค่าหรือไม่

1.4.3 นำผลจากการตรวจติดตามและประเมินผลโครงการที่ได้อนุมัติบรรลุตามวัตถุประสงค์จากยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น รวมทั้งนโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น มาปรับปรุงแก้ไขให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลเพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชนมากที่สุด

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการติดตามโครงการ

1.5.1 ทำให้ทราบถึงความสำเร็จของโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.5.2 ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของประชาชน หน่วยราชการ/องค์กรเอกชน ที่มีผลต่อการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ภายในคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น

1.5.3 ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนและ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการรับรู้ร่วมคิด/ร่วมวางแผน ร่วมตรวจสอบและร่วมดำเนินโครงการ ทำให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือ และบูรณาการการทำงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น กับส่วนราชการ/หน่วยงานองค์กรเอกชน และประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม เกิดผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานโครงการ

1.5.4 ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข ปรับปรุง ระหว่างการดำเนินโครงการ/กิจกรรม

1.6 คำนิยามศัพท์

1.6.1 ประเพณีผูกเสี่ยว หมายถึง การนำบุคคลสองคนมาผูกพันเป็นมิตรกัน หลักเกณฑ์ในการเลือกคู่เสิวนั้นปกติแล้วมักจะเลือกเพศเดียวกัน ชายก็มีคู่เสี่ยวเป็นชาย หญิงก็มีคู่เสี่ยวเป็นหญิง นอกจากนี้คู่เสี่ยวต้องมีลักษณะ ท่าทาง รูปร่าง หน้าตา อายุอารมณ์จิตใจ บุคลิกภาพ ทัศนคติที่คล้ายคลึงกัน หรือเหมือนกันอีกด้วย

1.6.2 การจัดกิจกรรมคัมภีร์วัฒนธรรม หมายถึง การแสดงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีพื้นบ้านของชาวอีสาน ที่จัดให้มีขึ้นในบริเวณศาลาผูกเสี่ยวจังหวัดขอนแก่น

1.6.3 แนวทางการส่งเสริมประเพณีผูกเสี่ยว หมายถึง ทิศทางการส่งเสริมประเพณีผูกเสี่ยว ในโครงการประเพณีผูกเสี่ยวและการจัดกิจกรรมคัมภีร์วัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 ณ คัมภีร์วัฒนธรรมศาลากลางจังหวัดขอนแก่น ในงานเทศกาลไหมนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์ ประจำปี 2567 ซึ่งเป็นงานประจำปีของจังหวัดขอนแก่น

1.6.4 วิธีการหรือขั้นตอนการผูกเสี่ยว หมายถึง ขั้นตอนการผูกเสี่ยวในโครงการประเพณีผูกเสี่ยวและการจัดกิจกรรมคัมภีร์วัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 ตั้งแต่เริ่มต้นพิธีการจนถึงสิ้นสุดพิธีการ ได้แก่ ขั้นตอนในการเตรียมงานและขั้นตอนในพิธีผูกเสี่ยว

1.6.5 ยุทธศาสตร์ หมายถึง แนวทางการบรรลุจุดหมายของหน่วยงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

1.6.6 การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ไขปัญหาตนเอง ร่วมให้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้และความชำนาญ ร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสม และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

1.6.7 การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลของการดำเนินโครงการและพิจารณาปัจจัยให้ทราบถึงจุดเด่น หรือจุดด้อยของโครงการนั้น อย่างมีระบบและตัดสินใจว่าจะปรับปรุงแก้ไขโครงการนั้น เพื่อการดำเนินการต่อไปหรือจะยุติการดำเนินงานโครงการนั้น

1.6.8 ความคุ้มค่า หมายถึง การดำเนินการกิจของภาครัฐเพื่อให้ได้ผลผลิต ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและมีผลประโยชน์ที่สมดุลกับทรัพยากรที่ใช้ ทั้งนี้ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอาจเป็นไปได้ทั้งผลสำเร็จที่พึงประสงค์ และผลกระทบในทางลบที่เกิดขึ้นแก่ประชาชนและสังคม ทั้งที่สามารถคำนวณเป็นตัวเงินได้และไม่สามารถคำนวณเป็นเงินได้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การติดตามและประเมินผลโครงการประเพณีผูกเสี่ยวและการจัดกิจกรรมคุ้มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 ได้ศึกษาจากเอกสาร ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทาง ในการติดตามและประเมินผล ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานเทศกาลไหม
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประเพณีผูกเสี่ยว
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานเทศกาลไหม

ประวัติความเป็นมา

งานเทศกาลไหม ประเพณีผูกเสี่ยว และงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น หรือที่นิยมเรียกกันว่า “งานไหม หรือ งานเทศกาลไหม” จัดขึ้นในครั้งแรกเมื่อปี 2522 สมัย นายชำนานู พงนา เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีบทบาทสำคัญในการวางรากฐานการจัดงาน อยู่ 2 คน คือ นายเอนก โรจน์ไพบูลย์ และนายจรินทร์ กาญจน์มัย ริเริ่มและผลักดันจนเป็นที่ยอมรับและได้รับความสนใจแพร่หลายจนทุกวันนี้

การจัดงานครั้งแรกเมื่อพฤศจิกายน 2522 ใช้ชื่อว่า “งานเทศกาลไหมขอนแก่น” ยังไม่ได้รวมเอาประเพณีผูกเสี่ยวมาไว้ในงาน จนมาปี 2523 ได้นำประเพณีผูกเสี่ยวเข้ามาจัดร่วมกับงานเทศกาลไหม จากการริเริ่มของนายเลื่อน รัตนมงคล ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเปือยน้อยในสมัยนั้น ซึ่งการผูกเสี่ยว คือ การนำบุคคลสองคนที่มีความรักใคร่สนิทสนม มาผูกพันเป็นมิตรกัน โดยผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายก็จะจัดพิธีผูกเสี่ยวให้ โดยใช้เส้นฝ้ายผูกข้อมือของคู่เสี่ยวแต่ละคน พร้อมทั้งให้ออวาท และอวยพรให้ทั้งคู่เป็นเพื่อนตายต่อกัน การเลือกคู่เสวียนั้นปกติแล้วมักจะเลือกเพศเดียวกันชายก็มีคู่เสี่ยวเป็นชาย หญิงก็มีคู่เสี่ยวเป็นหญิง ประเพณีผูกเสี่ยวจัดเป็นประเพณีเก่าแก่ที่ดิงามพิธีหนึ่งของชาวอีสาน ที่ได้ประเพณีปฏิบัติสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ

จังหวัดขอนแก่นได้เล็งเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งยังส่งผลดีต่อการเมือง การปกครอง จึงนำประเพณีผูกเสี่ยวมาผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดงานประจำปีของจังหวัดขอนแก่น และให้เป็นชื่อของงานด้วย ตั้งแต่ปี 2523 เป็นต้นมา คือ “เทศกาลไหมขอนแก่น และประเพณีผูกเสี่ยว” ต่อมาในปี 2524 และ ปี 2525 ได้ใช้ชื่องานว่า “เทศกาลไหมขอนแก่นและพิธีผูกเสี่ยว” ในปี 2526 ถึงปี 2555 ได้เพิ่มคำว่างานกาชาดเข้าไปด้วย จึงมีชื่องานว่า “งานเทศกาลไหมประเพณีผูกเสี่ยวและงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น” และใช้ชื่อนี้จนถึงการจัดงาน ในปี 2556 ได้มีการปรับรูปแบบงานสู่ความเป็นสากล โดยมีกลุ่มประเทศอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง รวม 6 ประเทศ ได้แก่ จีน ลาว เวียดนาม พม่า กัมพูชา และไทยเข้าร่วมงาน ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “งานเทศกาลไหมนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว และงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น” ในปี 2564 จัดจัดงานเทศกาลไหมนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว และงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ได้ระบดอย่างแพร่หลาย และในปี 2565 มีการปรับรูปแบบการจัดงานใหม่ เน้นการเชิดชูศิลปวัฒนธรรมความเป็นท้องถิ่นอีสานและของดีแต่ละอำเภอที่เป็นซอฟต์แวร์

มีการสร้างเฮือนโบราณของแต่ละอำเภอ จำนวน 26 หลัง ที่ถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมของคนอีสาน จึงได้เพิ่ม คำว่างานขอนแก่นซอฟต์แวร์เข้าไปด้วย เป็นชื่อ งานว่า “เทศกาลโหม่นนาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์

สำหรับการจัดงานเทศกาลโหม่นนาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และ งานขอนแก่นซอฟต์แวร์ ประจำปี 2567 เป็นการจัดงานปีที่ 45 และเป็นปีที่ 12 ของการยกระดับ การจัดงานใหม่สู่ความเป็นนานาชาติได้มีการนำเอาจุดเด่นและเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและซอฟต์แวร์ ของแต่ละอำเภอที่มีของดีและหลากหลายมารวมแสดงไว้ในงาน เพื่อเป็นการสืบสานศิลปวัฒนธรรม วิธีการ ดำรงชีวิตที่เรียบง่าย ประเพณีอันดีงามของชาวขอนแก่น โดยนำเสนอผ่านเฮือนไม้โบราณจาก 26 อำเภอ ที่ประดับด้วย ธงโบราณอีสานนับแสนชิ้นเพื่อสร้างสีสัน ซึ่งธงนั้นเป็นสัญลักษณ์ทางความเชื่อและวัฒนธรรม ของคนอีสานมาอย่างยาวนาน เชื่อกันว่าสามารถใช้ป้องกันสิ่งชั่วร้ายหรือสิ่งไม่ดีที่มองไม่เห็นหรือภูตผี วิญญาณที่จะมารบกวนงานบุญ หากเห็นธงแล้วจะถอยออกไป พร้อมกันนั้นยังเป็นการบอกกล่าวบวงสรวง เทพดาในพื้นที่ว่ามีการทำบุญและมีพิธีการสำคัญให้มาช่วยปกป้องคุ้มครอง โดยธงของภาคอีสานมี 6 ประเภท คือ ธงราว ธงไชย ธงสิบสองราศี ธงเจ็ดยี่ทราย ธงไล่หุม และธงใบแมงมุม นอกจากนี้จังหวัดยังได้เชิญกลุ่ม ประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion Economic Cooperation) ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่มี พื้นฐานทางทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมที่มีความคล้ายคลึงกัน โดยนำกิจกรรมที่หลากหลายเข้ามา เชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน การจัดงานเทศกาลใหม่ ๆ ที่ผ่านมาจะมีการเปลี่ยนแปลงพิธีการ มหรสพ สถานที่และการละเล่นต่าง ๆ ไปตามยุคสมัย แต่วัตถุประสงค์ของการจัดงานยังคงเหมือนเดิม คือ

1. เพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มพูนรายได้แก่ราษฎร
2. เพื่อส่งเสริมให้มีการเพิ่มผลผลิตจากใหม่ และพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีมาตรฐาน เป็นที่ เชื่อถือและแพร่หลายยิ่งขึ้น
3. เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว และการผลิตสินค้าพื้นเมืองต่าง ๆ
4. เผยแพร่ความรู้ วิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ทางการเกษตรอุตสาหกรรมและพาณิชย์ ให้แก่เกษตรกร ผู้ประกอบการ รวมทั้งประชาชนทั่วไป
5. เพื่อผดุง รักษาศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนการละเล่นพื้นเมือง ของภาคอีสาน
6. เพื่อเป็นการส่งเสริมกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ตามนโยบายรัฐบาล
7. เพื่อเป็นการหารายได้ให้จังหวัดและเหล่ากาชาดจังหวัดขอนแก่นสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายใน กิจกรรมสาธารณประโยชน์เพื่อช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ แก่ผู้ประสบภัยพิบัติ ผู้เจ็บป่วยตลอดจนช่วยเหลือ ราษฎรผู้ยากไร้ในจังหวัด และการกุศลสาธารณต่าง ๆ ซึ่งเป็นภารกิจของจังหวัดโดยทั่วไป

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประเพณีผูกเสี่ยว

2.2.1 ความหมายประเพณีผูกเสี่ยว

วิลโลว์ส ฤกษ์ฤดี (2526) อธิบายไว้ว่า “เสี่ยว” หมายถึงการเป็นมิตรแท้ เพื่อนแท้ เพื่อนตายที่มีความซื่อสัตย์สุจริต และจริงใจต่อกันสามารถจะตายแทนกันได้ เมื่อได้ผูกเสี่ยวจะมีความผูกพันกัน ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การพัฒนาท้องถิ่นและอื่น ๆ ความผูกพันนี้จะแผ่ขยายครอบคลุมไปถึง ครอบครัวญาติ พี่น้อง ชุมชนและหมู่บ้าน

อุดม บัวศรี (2533) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “เสี่ยว” หมายถึง เพื่อนรัก เพื่อนตาย เพื่อนร่วมสุขร่วมทุกข์ ประดุจชีวิตเดียวกัน ในสมัยโบราณคนอีสานผูกเสี่ยวกันโดยไม่มีพิธีเอิกเกริก แต่เป็นการรับรู้ระหว่างบิดามารดาของทั้งสองฝ่าย เมื่อผูกข้อมือกันและอวยชัยให้พรกันแล้ว คู่เสี่ยวก็จะเป็นเพื่อนกันตลอดชีวิต

สำลี รักสุทธี (2544) ได้เขียนไว้ว่า “เสี่ยว” หมายถึง มิตรแท้ เพื่อนแท้ เพื่อนตาย ซึ่งมีความซื่อสัตย์จริงใจต่อกันมาก มีความผูกพันด้านจิตใจต่อกันมาก มีอำนาจผูกพันด้านจิตใจอันละเอียดอ่อนลึกซึ้งยาวนาน และอมตะไม่มีอำนาจใดจะพรากให้จากกันได้แม้แต่ความตาย คนที่เป็นเสี่ยวกันได้ ต้องมีพ่อแม่ญาติผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ มาผูกพันให้เป็นเสี่ยวกันและจะมีความผูกพันรักนบถักกันอย่างแท้จริงตลอดไป แต่น่าเสียดายที่คนภาคอื่น ๆ นำความหมายของคำว่าเสี่ยวไปใช้ในทางที่ผิด เช่น เข้าใจว่า เสี่ยว หมายถึง คนบ้านนอกคอกนา พวกโง่เง่าต่ำต้อย พวกซื่อป้อ เป็นต้น บางครั้งมีคำพูดที่ถูกดูหมิ่น เช่น เรียก “บักเสี่ยว” หมายถึง พวกซื่อๆ ซื่อป้อมาจากภาคอีสาน

ประมวล พิมพ์เสน (2546) อธิบายไว้ว่า “เสี่ยวหรือเซียว” แปลว่า เพื่อนที่มีความรักความผูกพันกันอย่างลึกซึ้ง เพื่อนสนิท เพื่อนตาย ผู้ที่ไว้วางใจ เปรียบเสมือนตัวเราเองและได้อธิบายต่อไปว่า เพื่อให้สำเนียงภาษาอีสานถูกต้อง จึงใช้คำว่า “เซียว” ซึ่งตามสำนวนอีสานบอกว่า “เซียว” นั้น คือ ปู ยา ลุง น้ำ อา เดียวกันทั้งหมด

เลื่อน รัตนมงคล (ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายของเสี่ยวว่า “เสี่ยว” หมายถึงเพื่อนแท้ เพื่อนตายคนที่จะเป็นเสี่ยวกันได้ต้องมีพ่อแม่ญาติผู้ใหญ่ ผูกพันให้เป็นเสี่ยวกันและคนที่จะเป็นเสี่ยวกัน ก็จะมีข้อมูลผูกพันรักกันนับถือนกันอย่างแท้จริง และแน่นแฟ้นตลอดไป

จารุบุตร เรื่องสุวรรณ (ม.ป.ป.) ได้อธิบายไว้ว่า เสี่ยว หมายถึง เพื่อนรักเพื่อนร่วมเป็นร่วมตาย ถ้าฝ่ายหนึ่งตกทุกข์ได้ยากหรือมีความเดือดร้อน คู่เสี่ยวจะต้องไปช่วยเหลือกันจนสุดความสามารถถึงขั้นอาจตายแทนกัน

โดยสรุป ความหมายของคำว่า “เสี่ยว” หมายถึงมิตรแท้ เพื่อนแท้ เพื่อนตายมีความซื่อสัตย์จริงใจต่อกัน สามารถจะตายแทนกันได้ มีความผูกพันทางจิตใจ ความสัมพันธ์ด้านจิตใจ ความสัมพันธ์นี้จะแผ่ขยายครอบคลุมถึงครอบครัว ญาติพี่น้อง ในชุมชนและหมู่บ้าน เสี่ยวสามารถจะสร้างความรักความสามัคคีและสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน และความมั่นคงแก่ประเทศชาติได้

2.2.2 ประวัติความเป็นมาประเพณีผูกเสี่ยว

ประเพณีผูกเสี่ยวเป็นประเพณีที่เก่าแก่ และได้มีการปฏิบัติการสืบต่อกันมาอย่างยาวนาน ดังปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์สมัยสุโขทัย ในพงศาวดารล้านนาไทยมีข้อความสำคัญปรากฏว่า พ่อขุนรามคำแหง พ่อขุนมั่งราย พ่อขุนงำเมือง ได้จัดพิธีกรรมปฏิญาณเป็นสหายหรือเสี่ยวกัน โดยการกรีดเลือดลงในจอกสุราแล้วคลุกเคล้า ทั้ง 3 พระองค์ทรงดื่มเลือดของกันและกันพร้อมกับกราบไหว้เทพารักษ์ใช้เป็นสักขีพยานว่าจะรักสมัครสมานน้ำใจกัน ไม่ทำร้ายเบียดเบียนกัน (จารุบุตร เรื่องสุวรรณ, 2527: 100)

ประเพณีผูกเสี่ยว เป็นประเพณีดั้งเดิมของคนกลุ่มวัฒนธรรมอีสานมาแต่อดีต เป็นประเพณีที่อยู่คู่กับสังคมของ ชาวอีสาน คำว่า เสี่ยว เป็นคำที่มีความหมายไปในทางที่ดีงามอีกด้วย หมายถึง มิตรแท้ เพื่อนแท้ หรือเพื่อนตาย ซึ่งมีความซื่อสัตย์ ความจริงใจต่อกัน มีความผูกพันทางด้านจิตใจกันอย่างจริงใจ และเต็มใจ และไม่มีอำนาจใดๆ จะมาพรากให้จากกันได้แม้แต่ความตาย ทั้งนี้ความผูกพันของเสี่ยวนี้ไม่มีเฉพาะกับเสี่ยวเท่านั้น หากมีความหมายผูกพันเชื่อมโยงไปถึงครอบครัว ญาติ พี่น้อง และหมู่บ้านของเสี่ยวด้วย การผูกเสี่ยวเป็นประเพณีที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการเพื่อนตายไว้คอยช่วยเหลือเมื่อคราวตกยากและเมื่อมีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นและเพื่อให้ความเป็นเพื่อนตายผูกพันกันตั้งแต่รุ่นพ่อแม่ถึงรุ่นลูกหลาน (วิจิตร ขอนยาง, 2531:137-453)

แบบที่ 3 แบบง่ายๆ คือ เมื่อคู่เสี่ยวพร้อมแล้ว ผู้เป็นประธานก็จะผูกแขนให้คู่เสี่ยว และอวยชัยให้พรใช้คำพูดเป็นหลักในการโน้มน้าวให้คู่เสี่ยวรักกันและกันตลอดไป

แบบที่ 4 เป็นแบบที่มีการจองคู่เสี่ยวไว้ก่อน หรือพิจารณาเด็กที่รักกันไปด้วยกัน ทั้งๆ ที่เด็กไม่รู้ว่าเป็นคู่เสี่ยวกัน แล้วนำเด็กมาผูกเสี่ยวกันโดยการเห็นเห็นดีเห็นงามของผู้ใหญ่ ประธานในพิธีจะนำฝ่ายผูกแขนมาผูกให้คู่เสี่ยว ต่อหน้าบิดามารดาของทั้งคู่ให้รับรู้ความรักของเด็กทั้งสอง

แบบที่ 5 เป็นพิธีผูกเสี่ยวแบบผู้ใหญ่ คือ ผู้ใหญ่ที่รักกันมาแต่เด็ก หรือมาชอบพอกันเมื่อโตแล้ว มีใจตรงกันจะผูกเสี่ยว ก็ขอให้ผู้หลักผู้ใหญ่ผูกแขนให้เป็นเสี่ยวกัน หรือผูกแขนในพิธีผูกเสี่ยวที่จัดขึ้นเป็นกิจกรรมก็ได้

อุปกรณ์ที่สำคัญมี พานบายศรี อาจเป็นบายศรี 3 ชั้น 5 ชั้น หรือ 7 ชั้น และมีเครื่องประกอบภายในพานอีกหลายอย่าง คือ สุรา 1 ขวด ไข่ไก่ต้ม 1 ฟอง ข้าวต้มมัด 4 ห่อ กล้วยสุก 4 ผล ข้าวเหนียวหนึ่ง 1 ปั้น ใบพืชที่เป็นมงคล เช่น ใบคูณ ใบเงิน ใบทอง ใบยอ ดอกกรัก และที่ขาดไม่ได้คือ ฝ่ายผูกแขน

เชิญแขกมงคลมาร่วมพิธี คู่เสี่ยว นั่งล้อมพานบายศรี หมอพราหมณ์เริ่มพิธีด้วยการจุดเทียนที่พานบายศรี อัญเชิญเทวดาลงมาเป็นสักขีพยาน กล่าวถึงงานบายศรีสู่ขวัญเนื่องในโอกาสต่างๆ เช่น งานมงคลสมรส มีบุตรใหม่ ขึ้นบ้านใหม่ การเลื่อนยศ การผูกเสี่ยว การบวชนาค ฯลฯ แล้วกล่าวคำอัญเชิญขวัญตามโอกาส เมื่อถึงบทเชิญขวัญ ผู้ร่วมพิธีจะตะโกนเรียกขวัญของผู้ร่วมพิธีให้มาอยู่กับเนื้อกับตัวว่า "มาเยอ ขวัญเยอ มาเยอขวัญเยอ"

สู่ขวัญจบแล้ว หมอพราหมณ์และแขกจะนำด้ายมงคลผูกข้อมือของคู่เสี่ยว พร้อมทั้งให้ศีลให้พรให้รักใคร่สามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ต่อจากนั้นคู่เสี่ยวก็จะผูกข้อมือซึ่งกันและกัน เป็นอันเสร็จพิธี

วิธีการหรือขั้นตอนการผูกเสี่ยว โครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ່ມວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ ປະຈຳປີ 2567 พบว่า มี 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการเตรียมงาน และขั้นตอนในพิธีผูกเสี่ยว

1. ขั้นตอนการเตรียมงาน ในขั้นตอนนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้รับมอบหมายจากจังหวัดขอนแก่นให้เป็นแกนนำดำเนินงานโครงการประเพณีผูกเสี่ยว ในงานเทศกาลไหมนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์ มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 ได้เชิญส่วนราชการ หน่วยงาน ในจังหวัดขอนแก่น ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือเตรียมการจัดกิจกรรมในพิธีเปิดการผูกเสี่ยว ได้แก่ ประทศการแสดงวงดนตรีพื้นบ้านอีสาน โปงลาง (กลางคืน)

การประกวด สรภัญญ์ (กลางคืน) การประกวดกลองยาว (กลางคืน) การประกวดหมอลำกลอน (กลางวัน) การประกวดพานบายศรี (กลางวัน) กิจกรรมวันที่ 5 ธันวาคม (วันพ่อแห่งชาติ) และงานประชาสัมพันธ์ การจัดหาคู่เสี่ยว มี 2 ประเภท ได้แก่ คู่เสี่ยวเอกและ คู่เสี่ยวมงคล คู่เสี่ยวเอกจะมี 9 คู่ ปกติได้จัดพิธีผูกเสี่ยวในวันมีพิธีเปิดงานในงานเทศกาลไหมนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์ ประจำปี 2567 รับผิดชอบโดยสำนักการศึกษาฯและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ซึ่งจะมีเฉพาะวันพิธีเปิดงาน เท่านั้น คู่เสี่ยวเอกจะมาจากการพิจารณาเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ปกติคู่เสี่ยวเอกจะเป็นผู้ที่มิใช่คู่สมรสเป็นผู้ที่มีความเสียสละ ทำประโยชน์ให้แก่สาธารณะ คู่เสี่ยวเฉลิมพระเกียรติหรือคู่เสี่ยวมงคล คู่เสี่ยวประเภทนี้จำนวนคู่เสี่ยว ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับสถานการณ์ตามที่ผู้บริหารเห็นสมควร ส่วนมากจะยึดตามปีเฉลิมพระเกียรติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวปกติจังหวัดขอนแก่น จะจัดพิธีผูกคู่เสี่ยวมงคลเฉพาะในวันที่ 30 พฤศจิกายน ติดต่อกันไปจนถึง วันที่ 9 ธันวาคม ของทุกปี ยกเว้นวันที่ 29 พฤศจิกายน ซึ่งเป็นวันเปิดงานประเพณีผูกเสี่ยว เทศกาลไหมนานาชาติ และงานกาชาด จังหวัดขอนแก่น ยกเว้นวันที่ 5 ธันวาคม ซึ่งเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 และยกเว้นวันที่ 10 ธันวาคม ซึ่งเป็นวันรัฐธรรมนูญ

กรณีคู่เสี่ยวเฉลิมพระเกียรตินี้ จังหวัดจะมอบหมายให้สำนักงานปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดขอนแก่น จัดหาคู่เสี่ยวจากทั้ง 26 อำเภอ ในจังหวัดขอนแก่นซึ่งแต่ละอำเภอจะต้องส่งคู่เสี่ยวมาตามจำนวนที่กำหนดไว้ เช่น ในปี พ.ศ. 2553 ได้มีคู่เสี่ยวเฉลิมพระเกียรติหรือคู่เสี่ยวมงคลทั้งหมด 84 คู่ได้เฉลี่ยไปยังอำเภอต่าง ๆ ให้เท่ากันและนัดวันเวลาให้คู่เสี่ยวมาเข้าร่วมพิธีผูกเสี่ยวต่อไป

2. ขั้นตอนในพิธีผูกเสี่ยว พิธีผูกเสี่ยวได้เริ่มขึ้นหลังจากที่ประธานในพิธีเปิดงาน ประเพณีผูกเสี่ยว เทศกาลโหม่นนาชาติ และงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น เรียบร้อยแล้ว จึงได้มาประกอบพิธีเปิดงานผูกเสี่ยว ที่ศาลาผูกเสี่ยวคຸ້ມວັດທະນະທຳ ແຂກຜູ້ມີເຄີຍຣຕີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ເຄີຍຂ້ອງ ແລະປະຊາຊົນທີ່ໄປເຫຼືອຍງານ ຈະມາທີ່ຄຸ້ມວັດທະນະທຳ ເພື່ອຮ່ວມພິທີເປີດງານຜູກສ່ຽວ ເມື່ອປະຊານ ໃນພິທີມາດົງ ໃນໝະທີ່ຄູ່ສ່ຽວດ້າງລ້ອມວງເຕຣີຍມຸ່ງຮອບປະຊານອຸ່ງກ່ອນລ້າວ ປະຊານໃນພິທີຈະນຳຝ່າຍ ໄປຜູກຂ້ອມື່ອພ່ອພຣາຮມຸ່ນ ຕ່ອຈາກນັ້ນປະຊານໃນພິທີໄດ້ຈຸດຮູບເຫຼີຍທີ່ພານບາຍສຣີ ແລະມີການຮຳບາຍສຣີສູ່ວັຍຸຂັ້ນຕອນຕ່ອໄປພຣາຮມຸ່ນຈະທຳພິທີບາຍສຣີສູ່ວັຍຸແລະ ຜູກຂ້ອມື່ອໃຫ້ຄູ່ສ່ຽວ ຕ່ອຈາກນັ້ນ ປະຊານໃນພິທີ ແລະແຂກຜູ້ມີເຄີຍຣຕີ ໄດ້ຜູກຂ້ອມື່ອໃຫ້ຄູ່ສ່ຽວຮ່ວມທັງວັຍພຣໃຫ້ຄູ່ສ່ຽວ ມີແຕ່ວັຍສຸຂ ວັຍເຈຣີຍຸ ມີວັຍຮັກອຸ່ງຍັງຍິນ ຄູ່ສ່ຽວຈະຜູກຂ້ອມື່ອໃຫ້ສັງກັນແລະກັນ ຕ່ອຈາກນັ້ນມີການຮຳບາຍຮູບກັນຕາມອັຍຮຳຍັຍ ຂັ້ນສຸດທ້າຍເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ມອບເຄີຍຣຕີບັດຣໃຫ້ແກ່ຄູ່ສ່ຽວ ເປັນອັນວ່າສຣັງພິທີ ໃນປັຈຈຸບັນກຣຸດິປະຊາຊົນທີ່ມາເຫຼືອຍງານປະເພນີຜູກສ່ຽວ ທະກຳໂຮມນາຊາຕີ ແລະງານກາຊາດຈັງຫວັດຂອນແກ່ນ ມີວັຍສຸຂຈະຜູກສ່ຽວ ແລະມີຄູ່ສ່ຽວມາຮ່ວມ ກໍສາມາດຈະຜູກສ່ຽວໄດ້ໃນວັນນັ້ນ ຯ ຂັ້ນຕອນການຜູກສ່ຽວຄືຄູ່ສ່ຽວຕ້ອລງເຫຼືອຍງານຜູກສ່ຽວທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈັດວັ ຕ່ອຈາກນັ້ນ ພ່ອພຣາຮມຸ່ນຈະຜູກຂ້ອມື່ອໃຫ້ຄູ່ສ່ຽວຮ່ວມທັງວັຍພຣໃຫ້ຄູ່ສ່ຽວ ມີວັຍສຸຂ ວັຍເຈຣີຍຸ ຮັກກັນຍິນວາ ທັງຈາກນັ້ນມີການຮຳບາຍຮູບຄູ່ສ່ຽວຕາມອັຍຮຳຍັຍ ລ້າວ ຮັບໂບເຄີຍຣຕີບັດຣຄູ່ສ່ຽວຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ ເປັນອັນສຣັງພິທີທັງໝົດນີ້ຄື ວິຮັກຮືອບັດຣຂັ້ນຕອນຂອງການຜູກສ່ຽວໂຮມງານປະເພນີຜູກສ່ຽວ ແລະການຈັດກິຣະກຣຸດິປະຊາຊົນຈັງຫວັດຂອນແກ່ນ ປະຈຳປີ 2567

2.2.4 ประโยชน์ของประเพณีผูกเสี่ยว

การผูกเสี่ยวถือเป็นการสร้างความเป็นเพื่อน สร้างข้อผูกพัน สร้างความรักความนับถือให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ ข้อผูกพันความรักความสามัคคีจะไม่จำกัดอยู่เฉพาะผู้ที่ผูกเสี่ยวเท่านั้น แต่จะกระจายไปถึงพ่อแม่ญาติพี่น้องของทั้งสองฝ่าย มีความรักความช่วยเหลือเกื้อกูลมีความนับถือกันอย่างมหาศาล ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ซึ่งจะกล่าวพอสังเขปดังนี้ (สำลี รักสุทธี, 2544)

1. ด้านสังคม เป็นการสร้างสัมพันธภาพ สร้างความรัก สร้างความสามัคคี สร้างความเข้าใจระหว่างมนุษยชาติ ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน แก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ได้ และยังให้ความคุ้นเคยไปมาหาสู่เยี่ยมเยียนฉันทมิตรทำให้อยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข

2. ด้านเศรษฐกิจ เมื่อประชาชนมีความรักความนับถือซื่อสัตย์ต่อกันเป็นเพื่อนตายกันแล้ว ย่อมช่วยเหลืออนุเคราะห์ ซึ่งกันและกันช่วยกันคิดช่วยกันทำงาน ช่วยกันพัฒนาอาชีพให้ดีขึ้นเป็นการลดช่องว่างระหว่างประชาชนอันเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจ เพราะประชาชนมีความสำนึกในการรับผิดชอบ

3. ด้านพัฒนาท้องถิ่น เมื่อประชาชนมีเพื่อน มีความรัก ความเข้าใจต่อกัน ย่อมมีความไว้วางใจกัน ร่วมกันคิดปรึกษาหารือกัน การพัฒนาทุกอย่างในการปฏิบัติเป็นไปในลักษณะให้ความร่วมมือ ประสานงานกันเป็นผลดีในพัฒนาร่วมกันเสียสละ สร้างสรรค์ สิ่งที่เป็นประโยชน์ให้เกิดขึ้นในสังคม และท้องถิ่นตลอดไป

4. ด้านป้องกันอาชญากรรม เมื่อประชาชนมีความรัก นับถือรู้จักคุ้นเคยกันอย่างกว้างขวาง การขัดแย้งก็จะไม่เกิดขึ้นหรือหากเกิดขึ้นก็จะระงับลงได้ด้วยสันติวิธี เรื่องนี้จะเห็นได้ชัดในสังคมชนบท อย่างเช่น ถ้าพวกวัยรุ่นไปเที่ยวงานในหมู่บ้านที่ไม่เคยรู้จัก ไม่คุ้นเคย ไม่เข้าใจกัน มักจะมีเรื่องทะเลาะวิวาทด้วยข้อขัดแย้งต่างๆ แต่ถ้าไปเที่ยวงานในหมู่บ้านที่รู้จักคุ้นเคยกัน เข้าใจกันดีจะไม่มีความเรื่องอะไร หรือถ้ามีการลักขโมยสิ่งของ เช่น โค กระบือตามชนบท ผู้รู้จักคุ้นเคยหรือเสี่ยวก็จะช่วยกันออกติดตามบอกทิศทางหรือเบาะแสให้เป็นอย่างดี โอกาสที่จะได้สิ่งของคืนมากมีมาก ดังนั้นการผูกเสี่ยวจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถปกป้องอาชญากรรมได้

5. ด้านการเมืองและการสร้างความมั่นคงแห่งชาติ การผูกเสี่ยวเป็นการฟื้นฟูอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของชาวอีสาน และเป็นการสร้างมวลชนให้เป็นกลุ่ม มีความสามัคคีอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประเทศชาติก็มั่นคงไม่มีการขัดแย้งเกิดขึ้น อันเป็นผลดีต่อความมั่นคงของประเทศชาติและสังคมในที่สุด

โดยสรุป การผูกเสี่ยวจะมีประโยชน์อย่างมากมายหลายด้านไม่ว่าด้านเศรษฐกิจสังคม การพัฒนาท้องถิ่น การป้องกันอาชญากรรม ด้านการ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

2.3.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

กระบวนการที่ภาครัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารราชการ ตั้งแต่กระบวนการกำหนดกฎเกณฑ์/นโยบายการออกแบบและจัดบริการสาธารณะและการติดตามตรวจสอบหรือประเมินผลการดำเนินงาน โดยให้ความสำคัญกับการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน มาเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจ และกำหนดแนวทางหรือนโยบายสาธารณะที่ภาครัฐจะดำเนินการได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมสามารถสรุปได้ดังนี้

Amstien (1669) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้าไปมีส่วนร่วมโดยไม่มีบทบาทอะไรเลย ย่อมไม่ได้ผลการมีส่วนร่วมที่มีคุณภาพนั้น ผู้เข้าร่วมจะต้องรู้จักใช้อำนาจและสามารถควบคุมกิจกรรมนั้นได้ จึงจะทำให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ

Berkley (1975) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ผู้นำเปิดโอกาสให้ผู้ตามทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจในการทำงานเท่าที่จะสามารถกระทำได้

William Erwin (1976) การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาของตนเอง

Putti (1987) การมีส่วนร่วม หมายถึง พื้นฐานของกิจกรรมต่างๆ ที่จะส่งผลให้การบริหารจัดการมีลักษณะกว้าง ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้การมีส่วนร่วมขยายไปสู่การปฏิบัติงานในระดับล่างขององค์กร

นิคม ผัดแสน (2540) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ให้ประชาชนได้คิดค้นแนวทางขึ้นเองเป็นกำหนดการตัดสินใจ คิดค้นปัญหา และการดำเนินการในขั้นตอนต่างๆ เช่น แสดงความคิดเห็น เสนอแนะ และสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ

อุทัย บุญประเสริฐ (2542) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้สมาชิกของชุมชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจในกิจกรรมใดๆ ให้ความช่วยเหลือและมีอิทธิพลต่อการดำเนินกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อประชาชน

พีระ พรนวม (2544) การมีส่วนร่วม หมายถึง เป็นการกระจายอำนาจให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนรวมในการพิจารณาปัญหาความต้องการร่วมกัน ในการตัดสินใจร่วมกัน วางแผนดำเนินงานหรือแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ดำเนินการหรือปฏิบัติงานร่วมกัน ตลอดจนรับรู้ผลดี ผลเสีย จนเกิดความภาคภูมิใจร่วมกัน

สมยศ นาวิการ (2545) การมีส่วนร่วมหมายถึงกระบวนการของการให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจ (Participative Management) เน้นการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของบุคคล PM ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความเชี่ยวชาญของพวกเขาในการแก้ปัญหาของการบริหาร

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจหรือเคยเล็กน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสรภาพเสมอภาค มิใช่เพียงมีส่วนร่วมอย่างผิวเผินแต่เข้าร่วมด้วยแท้จริงยิ่งขึ้น

จิราภรณ์ ศรีคำ (2547) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลที่มีความสนใจหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องเดียวกันเข้ามาร่วมกัน เพื่อปฏิบัติการกิจ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การดำเนินงาน การรับทราบผลการดำเนินงาน การติดตามประเมินผล หรือร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่ได้ตกลงกันได้

จินตนา สุจิตานนท์ (2549) การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการดำเนินงานร่วมพลังประชาชนกับองค์กรของรัฐหรือองค์กรเอกชนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาหรือแก้ปัญหาของชุมชน โดยให้สมาชิกเข้ามาร่วมวางแผน ปฏิบัติและประเมินงาน เพื่อแก้ปัญหาของชุมชน

ทรงวุฒิ เรืองวาทศิลป์ (2550) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทร่วมในกิจกรรมทุกประการตามกำลังความสามารถของสมาชิกไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจ การดำเนินกิจกรรม การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลร่วมกัน นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานในกลุ่มให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สัญญา เคนาภูมิ (2551) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่สมาชิกได้มีโอกาสร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติตามโครงการ ร่วมติดตามประเมินผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมจะต้องมาจากความสมัครใจ พึงพอใจ และได้รับผลประโยชน์ที่เกิดจากชุมชนโดยส่วนรวมร่วมกัน

เมตต์ เมตต์การุณจิต (2553) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตามผล

จากความคิดเห็นของนักวิชาการที่ให้ความหมายคำว่า การมีส่วนร่วมที่กล่าวไว้ข้างต้นอาจพอสรุปได้อย่างกว้างๆ ว่าการมีส่วนร่วม หมายถึง การได้รับการกระตุ้นจิตใจ หรือสร้างความสนใจ ชักจูงให้เกิดความรู้สึกลอยากที่จะเข้าร่วมมือ ร่วมใจ ในการคิด ตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผิดชอบต่อการดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้กับกลุ่ม หมู่คณะ องค์กรหรือสังคม ที่ตนมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์หรือเป็นสมาชิกอยู่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน

2.3.2 ขั้นตอนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

เมื่อกล่าวถึงกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนแล้ว จะต้องนึกถึงกระบวนการที่จะให้ประชาชนได้เข้ามามีบทบาทในทุกขั้นตอนของการมีส่วนร่วม เพราะอย่างน้อยที่สุดประชาชนจะต้องได้รับรู้ขั้นตอนการดำเนินการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนการตัดสินใจ ขั้นตอนการดำเนินงาน และขั้นตอนในการประเมินผลงาน เพื่อให้รับรู้ถึงความเป็นไปในกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้น กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน มีนักวิชาการที่ได้ทำการวิจัย ได้กล่าวถึงกระบวนการมีส่วนร่วมตามประเด็นสำคัญต่างๆ เช่น

ถวิลวดี บุรีกุล (2543) ได้กล่าวถึงกระบวนการมีส่วนร่วมที่นำมาประมวลเป็นระดับไว้ได้อย่างน่าสนใจ โดยถวิลวดี ได้ทำวิจัยเรื่องประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม และได้ข้อสรุปถึงกระบวนการมีส่วนร่วมควรมีลำดับขั้นประกอบไปด้วย การให้ข้อมูล การเปิดรับความคิดเห็นของประชาชน การปรึกษาหารือ การวางแผนร่วมกัน การร่วมปฏิบัติและการควบคุมติดตามโดยประชาชน โดยเป็นการเริ่มจากการสื่อสารทางเดียว ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลแต่เพียงอย่างเดียวไปจนถึงสื่อสารสองทางที่เป็นการปรึกษาหารือ ร่วมคิด ร่วมวางแผน และเมื่อสื่อสารกันเข้าใจตรงกันแล้ว จึงเป็นการร่วมทำ และในที่สุดเป็นการร่วมติดตามควบคุม ซึ่งนับเป็นขั้นตอนของการมีส่วนร่วมสูงสุด

อภิญญา กังสนารักษ์ (2544) ได้นำเสนอกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า ชุมชนต้องมีส่วนร่วมใน 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในการริเริ่มโครงการ ร่วมค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาภายในชุมชนร่วมตัดสินใจกำหนดความต้องการและร่วมลำดับความสำคัญของความต้องการ
2. การมีส่วนร่วมในขั้นการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์วิธีการแนวทางการดำเนินงาน รวมถึงทรัพยากรและแหล่งวิทยาการที่จะใช้ในโครงการ
3. การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการดำเนินโครงการ ทำประโยชน์ให้แก่โครงการ โดยร่วมช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์ และแรงงาน
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ เพื่อให้รู้ว่าผลจากการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยสามารถกำหนดการประเมินผลเป็นระยะต่อเนื่องหรือประเมินผล รวมทั้งโครงการในคราวเดียวกันก็ได้

ประพันธ์ สร้อยเพชร (2547) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมที่แท้จริงน่าจะประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก คือ

1. การค้นหาปัญหา และสาเหตุ
2. การวางแผนดำเนินกิจกรรม
3. การลงทุนและการปฏิบัติงาน
4. การติดตามและประเมินผล

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2548) ได้ชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญของกระบวนการมีส่วนร่วมที่มีความลึกลงไปอีก ได้แก่

1. การตัดสินใจและผลกระทบที่สำคัญ
2. การตัดสินใจจะมีผลกระทบต่อบางคนมากกว่าคนอื่น
3. การตัดสินใจจะมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของบางคนหรือกลุ่มคนที่มีอยู่เดิม
4. การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความขัดแย้งอยู่ก่อนแล้ว
5. ความจำเป็นเพื่อให้มีการสนับสนุนต่อผลการตัดสินใจ

อคิน รพีพัฒน์ (2547) ได้แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดปัญหา สาเหตุของปัญหา ตลอดจนแนวทางแก้ไข
2. การตัดสินใจเลือกแนวทางและวางแผนพัฒนา แก้ไขปัญหา
3. การปฏิบัติงานในกิจกรรมการพัฒนาตามแผน
4. การประเมินผลงานกิจกรรมการพัฒนา

งานวิจัยของทรงวุฒิ เรืองวาทศิลป์ (2550) ได้ทำวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ได้ใช้หลักการที่อิงไปในแนวทางของนโยบาย และได้พบว่า แท้จริงแล้วกระบวนการมีส่วนร่วมมีลักษณะที่คล้ายกับการกำหนดนโยบาย เพราะท้ายที่สุดของการกำหนดนโยบาย คือ การตัดสินใจและการตัดสินใจนี้เอง จึงเป็นเหตุเบื้องต้นของการกำหนดนโยบาย และเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามาแสดงความคิดเห็นเสมือนหนึ่งเป็นการขัดเกลานโยบายให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของประชาชน ตามแนวคิดของ ทรงวุฒิ เรืองวาทศิลป์แล้ว กระบวนการการมีส่วนร่วมน่าจะเริ่มจาก

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการประเมินผล

เมตต์ เมตต์การุณจิต (2553) ได้กล่าวถึงกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยที่มีความสอดคล้องกับ ทรวงุฒิ เรื่องวาทศิลป์ แต่ได้เพิ่มบางประเด็นที่เห็นว่า ยังมีข้อบกพร่องและอาจจะเสริมประเด็นดังกล่าวให้มีความชัดเจนขึ้น โดยเริ่มจาก

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาสาเหตุ และความต้องการ
2. มีส่วนร่วมในการวางแผน
3. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
4. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ
5. มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล
6. มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

แต่อย่างไรก็ตาม แนวคิดของ ทรวงุฒิ เรื่องวาทศิลป์ และเมตต์ เมตต์การุณจิต ยังคงมีลักษณะในเชิงแคบ หากแต่ ยูวัฒน์ วุฒิเมธี (อ้างใน จิราภรณ์ ศรีคำ, 2547) ได้ให้ความเห็นในกระบวนการมีส่วนร่วมที่ลึกหรือ เป็นการต่อเติมประเด็นสำคัญในกระบวนการมีส่วนร่วมมากกว่า

ยูวัฒน์ วุฒิเมธีนี้ได้เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมไปในทางของการพัฒนาชุมชน โดยการบูรณาการแนวทาง ที่เป็นนโยบายเข้ากับการพัฒนาจึงสะท้อนแนวคิด ในเชิงสังคมมากกว่า ตามแนวคิดของเขาแล้ว กระบวนการมีส่วนร่วมจะต้องเริ่มจาก

1. การมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
2. การมีส่วนร่วมในการคิด
- 3 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
4. การมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการ
5. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล
6. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

จากแนวคิดกระบวนการมีส่วนร่วมที่นักวิชาการทั้งหลายได้ให้ทรรศนะไว้ในเบื้องต้นที่กล่าวมา มีความหลากหลายในประเด็นมากพอสมควร แต่อย่างไรก็ตาม หากนำมาประมวลให้เป็นลักษณะที่เป็นระบบตามแนวคิดของ Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1980) จะเห็นว่า มีความเป็นระบบในเรื่องของประเด็นสำคัญ โดยเขาได้มีการนำเอากระบวนการมีส่วนร่วมจากนักวิชาการทั้งหลายมาประมวลเป็นแนวคิดหลัก และได้จำแนก รูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วม ดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ในกระบวนการของการตัดสินใจนั้น ประการแรกสุดที่ต้องกระทำ คือ การกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้นก็เลือกนโยบายและประชาชนที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจนี้เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ต้องดำเนินการไปเรื่อยๆ ตั้งแต่การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Implementation) ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินงานโครงการนั้นได้มาจากคำถามว่าใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้างและจะทำประโยชน์ได้โดยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากร การบริหารการงานและการประสานงานและการขอความช่วยเหลือ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits) ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นอกจากความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้ว ยังจะต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย ผลประโยชน์ของโครงการนี้รวมทั้งผลที่เป็นประโยชน์ทางบวกและผลที่เกิดขึ้นในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลและสังคมด้วย

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) การมีส่วนร่วมในการประเมิน ผลนั้นสิ่งสำคัญจะต้องสังเกต คือ ความเห็น (Views) ความชอบ (Preferences) และความคาดหวัง (Expectation) ซึ่งมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่างๆ ได้

โดยสรุป กระบวนการมีส่วนร่วมในงานวิจัยครั้งนี้ มุ่งให้ความสนใจถึงกระบวนการมีส่วนร่วมในประเด็นการมีส่วนร่วมในการค้นหาสาเหตุและความต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการประเมินผลมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

2.3.3 ประเภทการมีส่วนร่วมของประชาชน

เฉลียว บุรีภักดี และคนอื่นๆ (2545) สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน แบ่งได้ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมแบบชายขอบ (Marginal Participation) เป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจไม่เท่าเทียมกันกล่าวคือ ฝ่ายหนึ่งรู้สึกด้อยอำนาจกว่า มีทรัพยากรหรือความรู้ด้อยกว่าอีกฝ่ายหนึ่งเป็นต้น

2. การมีส่วนร่วมแบบบางส่วน (Partial Participation) เป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดจากการกำหนดนโยบายของรัฐ โดยไม่รัฐความต้องการของประชาชน ดังนั้น การมีส่วนร่วมจึงเป็นเพียงประชาชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมบางส่วนบางเรื่องเท่านั้น

3. การมีส่วนร่วมแบบสมบูรณ์ (Full Participation) เป็นการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนาด้วยความเท่าเทียมกันทุกฝ่าย จัดเป็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างแท้จริง ของประชาชนตามแนวความคิดและหลักการพัฒนาชุมชน เมื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้จะสนับสนุนและส่งเสริมให้กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จักร พิสุทธิ์ (2547) ศึกษาเรื่องชุมชนกับการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน แบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ลักษณะการมีส่วนร่วมจากความเกี่ยวข้องทางด้านเหตุผล โดยการเปิดโอกาสให้สังคม องค์กรต่างๆ ในชุมชน ประชาชนมีบทบาทหลักตามสิทธิ หน้าที่ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ตั้งแต่การคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ วางแผน การร่วมปฏิบัติและการรับผิดชอบในผลกระทบที่เกิดขึ้น รวมทั้งส่งเสริม ชักนำ สนับสนุนให้การดำเนินงานเกิดผลประโยชน์ต่อชุมชนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดด้วยความสมัครใจ

2. ลักษณะการมีส่วนร่วมจากความเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจ เป็นการมีส่วนร่วมของชุมชนที่การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจ อารมณ์ รวมทั้ง ค่านิยมของประชาชนเป็นเครื่องชี้นำตนเองให้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ การกระทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วม เกิดความผูกพันมีความรู้สึก รับผิดชอบต่อกิจกรรมที่ดำเนินงานด้วยความสมัครใจ

จินตนา สุจางนันท์ (2549) ได้แบ่งประเภทของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมที่แท้จริง (Genuine Participation) เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบโครงการ เริ่มตั้งแต่ร่วมศึกษาปัญหาและความต้องการ ร่วมหาวิธีแก้ปัญหา ร่วมวางนโยบายและแผนงาน ร่วมตัดสินใจการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่และร่วมปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ และร่วมประเมินผลโครงการ

2. การมีส่วนร่วมที่ไม่แท้จริง (No Genuine Participation) เป็นการมีส่วนร่วมเพียงบางส่วนโดยเฉพาะเข้าร่วมในการปฏิบัติตามโครงการที่ได้มีการกำหนดไว้แล้ว เช่น การเข้าเป็นสมาชิก หรือการร่วมเสียสละแรงงาน

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (อ้างในสิริพัฒน์ ลากิจิตร, 2550) ได้สรุปรูปแบบของการมีส่วนร่วม มีดังต่อไปนี้

1. การที่ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรง (Direct Participation) โดยผ่านองค์กรที่จัดตั้ง โดยประชาชน (Inclusive Organization) การรวมกลุ่มเยาวชนต่างๆ
2. การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางอ้อม (Indirect Participation) โดยผ่านองค์กรผู้แทนของประชาชน (Representative Organization) กรรมการของกลุ่มหรือชุมชน
3. การมีประชาชนมีส่วนร่วมโดยเปิดโอกาสให้ (Open Participation) โดยผ่านองค์กรที่ไม่ใช่ผู้แทนของประชาชน (Non-Representative Organization) เช่น สถาบันหรือหน่วยงานที่เชิญชวน หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเมื่อไรก็ได้ทุกเวลา

เมตต์ เมตต์การุณจิต (2553) ได้กล่าวถึงประเภทของการมีส่วนร่วมโดยสามารถจำแนกการมีส่วนร่วมออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมโดยตรง การมีส่วนร่วมในการบริหารเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมโดยตรง เช่น ผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ มักจะเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในรูปของกรรมการที่ปรึกษาที่ให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะ เพราะกิจกรรมบางอย่างอาจมีอุปสรรค ไม่สามารถแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงจำเป็นต้องให้บุคคลอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อให้ผลการตัดสินใจเป็นที่ยอมรับแก่คนทั่วไปหรือเกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมโดยตรงจึงมีสาระสำคัญอยู่ที่ว่า เป็นการร่วมอย่างเป็นทางการ และมักทำเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น คำสั่งแต่งตั้ง หนังสือเชิญประชุม บันทึกการประชุม เป็นต้น

2. การมีส่วนร่วมโดยอ้อม การมีส่วนร่วมโดยอ้อมเป็นเรื่องของการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายอย่างไม่เป็นทางการ โดยไม่ได้ร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการบริหาร แต่เป็นเรื่องของการให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้บรรลุเป้าหมายเท่านั้น เช่น การบริจาคเงิน ทรัพย์สิน วัสดุอุปกรณ์ แรงงาน เข้าช่วยสมทบ ไม่ได้เข้าร่วมประชุมแต่ยินดีร่วมมือ เป็นต้น

กล่าวสรุปได้ว่าแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นจะต้องเริ่มต้นด้วย การสร้างสำนึกเพื่อให้ภาครัฐและประชาชนรับรู้ปัญหาประกอบกับการสร้างความเข้าใจและปรับทัศนคติที่ดี ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน หลังจากนั้นสรรหาตัวแทนของแต่ละกลุ่มเพื่อจะได้ประสานประโยชน์ให้ลงตัวแล้วสร้าง ให้สมาชิกมีความเข้าใจและมีความจริงใจ ในการเข้าร่วมสามารถทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันได้แล้วสร้างฉันทามติร่วมกัน แต่ภายในองค์กรจะต้องสร้างให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันภายในองค์กร การทำกิจกรรมใดๆ จะต้องกำหนดความประสงค์หรือความมุ่งหมายในการมีส่วนร่วมให้ชัดเจน และต้องมีระบบประเมินผลจากกระบวนการของการมีส่วนร่วมทั้งหมดเพื่อเกิดความโปร่งใส มีความเป็นประชาธิปไตย

2.3.4 เจาะลึกลักษณะการมีส่วนร่วม

ลักษณะการมีส่วนร่วมนั้น จะพิจารณาได้หลากหลาย ขึ้นอยู่กับว่าจะสนใจศึกษาในประเด็นบ้าง ประเด็นที่น่าสนใจในงานวิจัยครั้งนี้ คือ การเน้นลักษณะการมีส่วนร่วมในประเด็นที่เกิดจากกิจกรรม เช่น การเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในประโยชน์สาธารณะ การเข้าร่วมในการตัดสินใจ การวางแผน และร่วมตรวจสอบในลักษณะองค์กรชุมชน ฯลฯ และการเน้นการศึกษาในลักษณะของการบริหารที่เกิดจากการดำเนินงานในทางนโยบายและในทางปฏิบัติการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมกับชุมชน ดังมีนักวิชาการได้ให้ความเห็น เช่น Omstein (อ้างใน ชูชาติ พ่วงสมจิตต์, 2540) เห็นว่า การมีส่วนร่วมจะมีลักษณะอย่างน้อยเพียงใดให้พิจารณาว่าผู้นำเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปร่วมในการใช้อำนาจและมีบทบาทในการควบคุมได้เท่าใด ซึ่งเป็นข้อบ่งบอกถึงภาวะผู้นำที่เป็นประชาธิปไตย ว่า มีสูงหรือต่ำ โดย Omstein ได้สรุปลักษณะการมีส่วนร่วมออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การมีส่วนร่วมเทียม หรือไม่มีส่วนร่วม
2. การมีส่วนร่วมพอเป็นพิธีหรือร่วมเพียงบางส่วน

3. การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง คือ มีอำนาจและบทบาทมาก

แนวคิดของ Campbell & Ramseyer (อ้างใน จิราภรณ์ ศรีคำ, 2547) ได้แบ่งลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนได้ 5 ลักษณะ ได้แก่

1. ลักษณะที่ไม่มีส่วนร่วมเลย
2. ลักษณะที่มีส่วนร่วมน้อย
3. ลักษณะที่มีส่วนร่วมปานกลาง
4. ลักษณะที่มีส่วนร่วมมาก
5. ลักษณะที่มีส่วนร่วมมากที่สุด

Huntington & Nelson (1975) เห็นว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนจะพิจารณาจากกิจกรรม และการบริหาร ซึ่งจะต้องมีการศึกษาควบคู่กันไป ในระดับกิจกรรมนั้น จะเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการทำให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด ส่วนในด้านการบริหารนั้น จะเป็นลักษณะของผู้มีอำนาจหน้าที่ที่จะเปิดทางให้ประชาชนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น หรือแสดงออกถึงเข้าร่วมในกิจกรรม โดย Huntington & Nelson ได้มีหลักในการพิจารณาถึงลักษณะการมีส่วนร่วมดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. กิจกรรม ลักษณะของการมีส่วนร่วมประเภทนี้ให้ดูจากกิจกรรมที่เข้าร่วม เช่น ด้านการเมือง อาจพิจารณาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้ง การลงประชามติ การประท้วง กรณีที่รัฐมีโครงการที่มีผลกระทบต่อประชาชน เป็นต้น ว่า สามารถกระทำได้เพียงใด

2. ระดับการบริหาร โครงสร้างขององค์กรหนึ่งจะต้องมีสายการบังคับบัญชา ดังนั้น การมีส่วนร่วมจะพิจารณาได้จาก

- ในแนวราบ ทุกแผนกทุกฝ่ายจะมีความเสมอกันในตำแหน่ง ดังนั้น การมีส่วนร่วมในแนวราบจึงเป็นไปอย่างหลวมๆ ไม่จริงจัง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีสถานะหรือตำแหน่งเท่ากัน

- ในแนวดิ่ง เป็นการมีส่วนร่วมตามสายการบังคับบัญชา เช่น มีหัวหน้าลูกน้อง มีฝ่ายแผนกต่างๆ ลดหลั่นกันไป เป็นต้น การทำงานจึงมีการตรวจสอบตามลำดับชั้น การแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเอง หรือผู้อื่นจะได้รับการตรวจสอบจากผู้บังคับบัญชา

- การมีส่วนร่วมทั้งแนวราบและแนวดิ่งนั้น ในบางครั้งจะต้องทำงานร่วมกันผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานในแผนกอื่น จึงต้องแสดงบทบาทตาสถานภาพของแนวราบและแนวดิ่ง

ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และพรณทิพย์ เพชรมาก (2551) ได้กล่าวถึงลักษณะการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนไว้ใน เอกสารประกอบการสอนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเมืองและชนบท โดยได้ข้อสรุปลักษณะการมีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่

1. การรับรู้ข่าวสาร (Public Information) การมีส่วนร่วมแบบนี้ ประชาชนเป็นผู้ที่มีส่วนได้ ส่วนเสีย และบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของโครงการที่จะดำเนินการ รวมทั้งผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ทั้งนี้ การแจ้งข่าวสารดังกล่าวจะต้องเป็นการแจ้งก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินโครงการ

2. การปรึกษาหารือ (Public Consultation) เป็นรูปแบบของการมีส่วนร่วมที่มีการจัดการหารือระหว่างผู้ดำเนินการโครงการกับประชาชนที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและการตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม นอกจากนี้ ยังเป็นช่องทางการกระจายข่าวสารข้อมูลไปยังประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดความเข้าใจ และเพื่อให้มีการให้ข้อเสนอแนะเพื่อประกอบทางเลือกการตัดสินใจ

3. การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Meeting) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนและฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมและผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ ใช้เวทีสาธารณะในการทำความเข้าใจ การประชุมรับฟังความคิดเห็นมีหลายวิธีการ เช่น การประชุมระดับชุมชน (Community Meeting) การประชุมรับฟังความคิดเห็นเชิงวิชาการ (Technical Meeting)

4. การประชาพิจารณ์ (Public Hearing) เป็นการประชุมที่มีขั้นตอนการดำเนินงานที่เป็นระบบ และมีความชัดเจนมากขึ้น เป็นเวทีในการเสนอข้อมูลอย่างเปิดเผยไม่มีการปิดบังของผู้ที่มีส่วนได้และเสียของ โครงการ การประชาคมและคณะกรรมการจัดประชุมจะต้องมีองค์ประกอบของผู้เข้าร่วมที่เป็นที่ยอมรับ มีหลักเกณฑ์และประเด็นในการพิจารณาที่ชัดเจน และมีการแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบอย่างชัดเจน

5. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) เป็นเป้าหมายสูงสุดของการมีส่วนร่วมของ ประชาชนให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจต่อประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งอาจจะดำเนินการโดยการเลือกตัวแทนเข้าไป เป็นกรรมการที่มีอำนาจการตัดสินใจ

6. การใช้กลไกทางกฎหมาย รูปแบบนี้ไม่ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยตรงในเชิง การป้องกันและแก้ไข แต่เป็นลักษณะของการเรียกร้องและการป้องกันสิทธิของตนเองอันเนื่องมาจากการไม่ได้ รับความเป็นธรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ที่ตนเองควรจะได้รับ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ให้ หลักเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้หลายประการ และประชาชนสามารถใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญทั้งในรูปแบบ ของปัจเจกหรือในรูปแบบกลุ่ม องค์การ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

โดยสรุป ลักษณะการมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมในระดับกิจกรรม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร การปรึกษาหารือ การประชุมรับฟังความคิดเห็น การประชาพิจารณ์ การลงประชามติ และการมีส่วนร่วมใน ระดับการบริหาร ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การใช้กลไกทางกฎหมาย ในประเด็นการมีส่วนร่วมใน ระดับการบริหารนี้ ยังจะต้องพิจารณาจาก ในแนวราบ ทุกแผนกทุกฝ่ายจะมีความเสมอกันในตำแหน่ง และ ในแนวดิ่งเป็นการมีส่วนร่วมตามสายการบังคับบัญชา

2.3.5 ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วม

การที่ชุมชนจะเข้ามามีส่วนร่วมนั้น มีปัจจัยที่ส่งผลให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมซึ่งมีนักวิชาการได้ เสนอแนวคิด ดังนี้

Kouffman (1949) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนในชนบท พบว่า อายุ เพศ การศึกษา ขนาดของครอบครัว อาชีพ รายได้และระยะเวลาการอยู่อาศัยในท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชน ในขณะที่ ประยูร ศรีประสาธน์ (2542) ได้นำเสนอปัจจัยของการมีส่วนร่วมว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อ การมีส่วนร่วม มีด้วยกัน 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ
2. ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้ และการเป็นสมาชิกกลุ่ม
3. ปัจจัยด้านการสื่อสาร ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล และมีความสอดคล้อง

กับ สุธี วรประดิษฐ์ (2553) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชน และได้้นำเสนอปัจจัยที่มีส่วนในการผลักดัน ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยได้สรุป แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ

1. ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ต่างๆ
2. ลักษณะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพ รายได้

3. การได้รับข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ ความถี่ในการรับรู้ข่าวสาร และแหล่งที่มาของข่าวสาร แต่ไม่ สอดคล้องกับ Leeder (อ้างใน จิราภรณ์ ศรีคำ, 2547) ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม หรือไม่ มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ไว้ว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆ ก็ต่อเมื่อกิจกรรมนั้น สอดคล้องกับความเชื่อพื้นฐาน ทศนคติ และค่านิยมของตน มีคุณค่าสอดคล้องกับผลประโยชน์ของตน มีเป้าหมายที่จะส่งเสริมและปกป้องรักษาผลประโยชน์ของตน สอดคล้องกับสิ่งที่ตนได้มาหรือหวังเอาไว้ และ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะไม่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมใดก็ต่อเมื่อตนเองได้มีประสบการณ์ที่เป็นอคติต่อเรื่อง นั้นๆ มาแล้ว และบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆ ย่อมขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของตน เป็นใหญ่ ขึ้นอยู่กับอุปนิสัยและจารีตประเพณี ขึ้นอยู่กับโอกาสที่จะอำนวยความสะดวกขึ้นอยู่กับการรวมพลัง

การเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆ ของบุคคลและกลุ่มบุคคลจะกระทำโดยการบีบบังคับหาได้ไม่ นอกจากนี้ บุคคลและกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆ ก็ต่อเมื่อได้รับการสนับสนุน กระตุ้นยั่วยุและจูงใจให้เกิดขึ้น

ในขณะเดียวกัน ก็มีนักวิชาการกลุ่มหนึ่งที่ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่เน้นที่ปัจจัยส่วนบุคคล องค์กรและชุมชน ซึ่งจะเป็ปัจจัยที่เหมาะสมกับการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ เช่น สิริพัฒน์ ลาภจิตร (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารงาน องค์กรบริหาร ส่วนตำบลอำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งได้ข้อสรุปประเด็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญประกอบด้วย

1. ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ การเป็นหน้าที่ของประชาชน อาสาสมัครด้วยใจ มีความรู้ความสามารถ กล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็น เป็นที่เคารพนับถือของคนในชุมชน มีทักษะและประสบการณ์ เป็นประโยชน์กับตัวเองและชุมชน

2. ปัจจัยด้านชุมชน ได้แก่ ชุมชนให้การสนับสนุนและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม เลือกให้เป็นตัวแทน ชุมชนมีความสามัคคี และมีกลุ่มต่างๆ ที่สนับสนุนผลักดันการมีส่วนร่วม

3. ปัจจัยด้านองค์กร ได้แก่ อบต. ดำเนินงานเป็นไปตามกฎระเบียบ เอาใจใส่กระตือรือร้นในการแก้ปัญหา มีประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับ เนตรรุ้ง อยู่เจริญ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของครูสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จากการท้าววิจัยครั้งนี้ เนตรรุ้ง อยู่เจริญ ได้พบตัวแปรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย

1. ปัจจัยด้านองค์กร ได้แก่ บรรยากาศองค์กร และการติดต่อสื่อสาร

2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เจตคติต่อการมีส่วนร่วม และแรงจูงใจในการทำงาน ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

โดยสรุป ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ได้แก่

1. ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ต่างๆ

2. ปัจจัยด้านชุมชน ได้แก่ ชุมชนให้การสนับสนุนและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม เลือกให้เป็นตัวแทน ชุมชนมีความสามัคคี และมีกลุ่มต่างๆ ที่สนับสนุนผลักดันการมีส่วนร่วม

3. ปัจจัยด้านองค์กร ได้แก่ บรรยากาศองค์กร การติดต่อสื่อสาร กฎระเบียบ การเอาใจใส่กระตือรือร้นในการแก้ปัญหา มีประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์

4. ปัจจัยด้านทัศนคติ ได้แก่ เจตคติต่อการมีส่วนร่วม และแรงจูงใจในการทำงาน

บทที่ 3

วิธีการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ້ມວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ โดยกำหนดวิธีการและขั้นตอนการติดตามผล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

- 3.1 แนวทางการประเมินผล
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามประเมินผล
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 เกณฑ์การแปลผล
- 3.8 การนำเสนอ

3.1 แนวทางการประเมินผล

ศึกษารายละเอียดการประเมินจากคู่มือการใช้โปรแกรมแบบสอบถามออนไลน์ E-Questionnaire เพื่อสร้างความเข้าใจรายละเอียด ในแต่ละขั้นตอนกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน โดยพิจารณาข้อมูลที่กำหนดไว้ในโปรแกรมแล้วเลือกใช้วัตถุประสงค์ที่เหมาะสม ทั้งนี้ได้เพิ่มเติมปรับปรุงวัตถุประสงค์เพื่อสอดคล้องกับความต้องการบางประการ กำหนดประเด็นประเมินโดยพิจารณาข้อมูลที่กำหนดที่กำหนดไว้ในโปรแกรมแล้วเลือกใช้ประเด็นที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามได้ปรับปรุงประเด็นขึ้นใหม่บางประเด็น เพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ และพัฒนาเครื่องมือประเมินคือแบบสอบถาม (ปลายเปิด - ปิด)

3.2 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

ประชาชนทั่วไป/ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป/นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 379 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการติดตามและประเมินผลโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ້ມວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ ປະຈຳປີ 2567 คือแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมงาน
- ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นอื่นๆ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยการตอบแบบสอบถาม เพื่อตอบคำถามของการติดตามผลโครงการของผู้เข้าร่วมงานผู้ปฏิบัติงานและประชาชนทั่วไป ที่เข้าร่วมกิจกรรมภายในสถานที่คัมภีร์วัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น

3.5 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 29 พฤศจิกายน - วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ.2567

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เริ่มจากการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา จากนั้นนำไป วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน ซึ่งแบบสอบถามในการประเมินครั้งนี้เป็น มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด (5) มาก (4) พอใช้ (3) น้อย (2) น้อยที่สุด (1) เพื่อแปลผลซึ่งได้จากการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

$$\text{ขนาดชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ขนาดชั้น} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

จึงวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้โดยการหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนคำถามปลายเปิดวิเคราะห์โดยนำข้อเสนอแนะที่มีความเรียงคล้ายกันมาสรุปตามลำดับความถี่

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอวิเคราะห์ข้อมูลกำหนดความหมาย ของสัญลักษณ์ ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้

- 1) N แทนจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) $\bar{X}$ แทน คะแนนค่าเฉลี่ย
- 3) S.D. แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.7 เกณฑ์การแปลผล

ผู้ประเมินนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน ตามโปรแกรม E-Questionnaire โดยมีช่วงคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

3.8 การนำเสนอ

จัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินผลในรูปแบบความถี่ร้อยละ ในเชิงพรรณนาบทที่ 4 ในรูปแบบของตารางแจกแจงความถี่และแสดงรายละเอียด ในประเด็นคำตอบต่างๆ ได้จากแบบสอบถามของประชากรค่าสถิติที่ใช้เป็น ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสรุปผลการติดตามในภาพรวม จะแสดงอยู่บทที่ 5 แล้วรวบรวมเป็นรูปเล่มรายงานผู้บริหาร และเผยแพร่ลงใน website ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน และผู้สนใจทราบต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการติดตามและประเมินผลโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ້ມວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ ປະຈຳປີ 2567 ได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์และนำเสนอรายงานการติดตามและประเมินผล ด้วยวิธีการบรรยายประกอบตารางตามประชากรกลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอผลการประเมินโครงการในด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรม มีดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย ได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 1 ข้อมูลเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ภูมิลำเนา
2. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมงานโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ້ມວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ ປະຈຳປີ 2567 ในส่วนที่ 2 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D)
3. วิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะ /ข้อคิดเห็นอื่นๆ ที่ผู้เข้าร่วมงานได้แสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ້ມວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ ປະຈຳປີ 2567

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การติดตามและประเมินผลโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 จากแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 379 ราย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	135	35.62
หญิง	244	64.38
รวม	379	100.00
2. อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ไม่เกิน 20 ปี	236	62.27
21 - 30 ปี	43	11.35
31 - 40 ปี	45	11.87
41 - 50 ปี	45	11.87
51 - 60 ปี	10	2.64
61 ปี ขึ้นไป	0	0.00
รวม	379	100.00
3. ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ประถมศึกษา	5	1.32
มัธยมศึกษาตอนต้น	63	16.62
มัธยมศึกษาตอนปลาย	156	41.16
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	31	8.18
ปริญญาตรี	119	31.40
ปริญญาโท	5	1.32
ปริญญาเอก	0	0.00
รวม	379	100.00
4. อาชีพหลัก	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ประชาชนทั่วไป	74	19.52
ข้าราชการ	20	5.28
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	15	3.96
ธุรกิจส่วนตัว	17	4.49
พนักงานเอกชน	19	5.01
รับจ้างทั่วไป	13	3.43
นักเรียน/นักศึกษา	221	58.31
อื่น ๆ ระบุ....	0	0.00
รวม	379	100.00

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

5. ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
จังหวัดขอนแก่น	329	86.81
ต่างจังหวัด	50	13.19
ต่างประเทศ	0	0.00
รวม	379	100.00

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 244 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.38 และเพศชาย จำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.62

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี มากที่สุด จำนวน 236 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.27 รองลงมา ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ 2 ช่วงอายุ คืออายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.87 และอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.87 อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.35 อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.64

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด จำนวน 156 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.16 รองลงมา ได้แก่ การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.40 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.62 การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.18 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ 2 ช่วงระดับการศึกษา คือระดับการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.32 และการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.32

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียน / นักศึกษา มากที่สุด จำนวน 221 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.31 รองลงมา ได้แก่ ประชาชนทั่วไป จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.52 ข้าราชการ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.28 พนักงานเอกชน จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.01 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.49 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.96 รับจ้างทั่วไป จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.43

ภูมิลำเนา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดขอนแก่น มากที่สุด จำนวน 329 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.81 รองลงมา ภูมิลำเนาต่างจังหวัดขอนแก่น จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.19

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของโครงการ (ระดับความพึงพอใจ)
ส่วนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมงาน (ด้านการประชาสัมพันธ์)

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ (จำนวนคน)							
	มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	น้อยที่สุด	SD	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ด้านการประชาสัมพันธ์								
1. ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์การจัดงานประเพณีมีความเหมาะสม	173 (46.65)	191 (50.40)	15 (3.96)	- (0.00)	- (0.00)	0.56	4.42	มาก
2. มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั่วถึง	175 (46.17)	185 (48.81)	19 (5.01)	- (0.00)	- (0.00)	0.58	4.41	มาก
3. มีเอกสาร/แผ่นพับ/ข้อมูลการให้บริการเพียงพอ	163 (43.01)	186 (49.08)	30 (7.92)	- (0.00)	- (0.00)	0.62	4.35	มาก
4. การประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมในแต่ละวันชัดเจนเหมาะสม	189 (49.87)	171 (45.12)	16 (4.22)	3 (0.79)	- (0.00)	0.61	4.44	มาก
5. การประชาสัมพันธ์มีการสื่อสารที่เหมาะสมและชวนให้ติดตาม	185 (48.81)	178 (46.97)	16 (4.22)	- (0.00)	- (0.00)	0.57	4.45	มาก
6. การประชาสัมพันธ์การแสดงในแต่ละวันชัดเจนเหมาะสมกับเวลา	184 (48.55)	173 (45.65)	21 (5.54)	1 (0.26)	- (0.00)	0.60	4.42	มาก
รวม						0.59	4.41	มาก

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของโครงการ (ระดับความพึงพอใจ)
ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของโครงการ (ด้านสถานที่จัดงาน)

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ (จำนวนคน)							
	มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	น้อยที่สุด	SD	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ด้านสถานที่จัดงาน								
1. สถานที่/พื้นที่ บรรยากาศการจัดงานเหมาะสม	233 (61.48)	130 (34.30)	15 (3.96)	1 (0.26)	- (0.00)	0.58	4.57	มากที่สุด
2. การตกแต่งสถานที่บริเวณคุ้มวัฒนธรรมสวยงาม	229 (60.42)	139 (36.68)	11 (2.90)	- (0.00)	- (0.00)	0.55	4.58	มากที่สุด
3. การต้อนรับ/การอำนวยความสะดวกของผู้เข้าร่วมงานภายในคุ้มวัฒนธรรม	206 (54.35)	155 (40.90)	18 (4.75)	- (0.00)	- (0.00)	0.58	4.50	มาก
4. การแสดง แสง สี เสียง บริเวณคุ้มวัฒนธรรมมีเหมาะสมชัดเจน	213 (56.20)	153 (40.37)	13 (3.43)	- (0.00)	- (0.00)	0.56	4.53	มากที่สุด
5. สถานที่นั่งชมการแสดงบนเวที มีความเพียงพอ	181 (47.76)	168 (44.33)	28 (7.39)	2 (0.53)	0 (0.00)	0.64	4.39	มาก
6. สถานที่จัดงานสื่อถึงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น	203 (53.56)	158 (41.69)	18 (4.75)	- (0.00)	- (0.00)	0.58	4.49	มาก
รวม						0.58	4.51	มากที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของโครงการ (ระดับความพึงพอใจ)
ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของโครงการ (ด้านการจัดกิจกรรมบริเวณคຸ້ມວັດທະນະທຳ)

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ (จำนวนคน)							
	มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	น้อยที่สุด	SD	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ด้านการจัดกิจกรรมบริเวณคຸ້ມວັດທະນະທຳ								
1. กิจกรรมการแสดงความน่าสนใจ สวยงาม และมีความหลากหลาย	224 (59.10)	144 (37.99)	8 (2.11)	3 (0.79)	- (0.00)	0.58	4.55	มากที่สุด
2. การจัดลำดับกิจกรรมการแสดงความเหมาะสมกับช่วงเวลา	207 (54.62)	159 (41.95)	13 (3.43)	- (0.00)	- (0.00)	0.56	4.51	มากที่สุด
3. กิจกรรมการประกวดด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน	231 (60.95)	133 (35.09)	15 (3.96)	- (0.00)	- (0.00)	0.56	4.57	มากที่สุด
4. กิจกรรมการแสดงความสวยงาม แสดงถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	228 (60.16)	139 (36.68)	9 (2.37)	3 (0.79)	- (0.00)	0.58	4.56	มากที่สุด
5. การจัดกิจกรรมเปิดโอกาสทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมสืบสานประเพณี	230 (60.69)	141 (37.20)	8 (2.11)	- (0.00)	- (0.00)	0.53	4.59	มากที่สุด
6. กิจกรรมการส่งเสริมความรู้ สร้างคุณค่าศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	231 (60.95)	142 (37.47)	6 (1.58)	- (0.00)	- (0.00)	0.52	4.59	มากที่สุด
รวม						0.55	4.56	มากที่สุด
รวมทั้ง 3 ด้านของระดับความพึงพอใจ						0.58	4.50	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ່ມวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.50, S.D.=0.58) หรือคิดเป็นร้อยละ 89.89 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในแต่ละด้านของการตอบแบบสอบถามเป็นรายหัวข้อพบว่าประชาชนมีความพึงพอใจในการตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อคำถามดังนี้

ด้านการประชาสัมพันธ์

พบว่า การประชาสัมพันธ์มีการสื่อสารที่เหมาะสมและชวนให้ติดตาม เป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.45, S.D.=0.57) ความพึงพอใจระดับมาก อันดับที่ 2 การประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมในแต่ละวันชัดเจนเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.44, S.D.=0.61) ความพึงพอใจระดับมาก อันดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ 2 หัวข้อคำถาม คือ ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์การจัดงานประเพณีมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.42, S.D.=0.56) ความพึงพอใจระดับมาก และการประชาสัมพันธ์การแสดงในแต่ละวันชัดเจนเหมาะสมกับเวลา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.42, S.D.=0.60) ระดับ ความพึงพอใจมาก อันดับที่ 4 มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.41, S.D.=0.58) ความพึงพอใจระดับมาก อันดับที่ 5 มีเอกสาร/แผ่นพับ/ข้อมูลการให้บริการเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.35, S.D.=0.62) ความพึงพอใจระดับมาก

ด้านสถานที่จัดงาน

พบว่า การตกแต่งสถานที่บริเวณคຸ່ມวัฒนธรรมสวยงาม เป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.58, S.D.=0.55) ความพึงพอใจระดับมากที่สุด อันดับที่ 2 สถานที่ / พื้นที่ บรรยากาศการจัดงานเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.57, S.D.=0.58) ความพึงพอใจระดับมากที่สุด อันดับที่ 3 การแสดง แสง สี เสียง บริเวณคຸ່ມวัฒนธรรมมีเหมาะสมชัดเจน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.53, S.D.=0.56) ความพึงพอใจระดับมากที่สุด อันดับที่ 4 การต้อนรับ/การอำนวยความสะดวกของผู้เข้าร่วมงานภายในคຸ່ມวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.50, S.D.=0.58) ความพึงพอใจระดับมาก อันดับที่ 5 สถานที่จัดงานสื่อถึงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.49, S.D.=0.58) ความพึงพอใจระดับมาก อันดับที่ 6 สถานที่นั่งชมการแสดงบนเวที มีความเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.50, S.D.=0.58) ความพึงพอใจระดับมาก

ด้านการจัดกิจกรรมบริเวณคຸ່ມวัฒนธรรม

พบว่า การแสดงส่งเสริมความรู้ สร้างคุณค่าศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ 2 หัวข้อคำถาม คือ การจัดกิจกรรมเปิดโอกาสทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมสืบสานประเพณี ($\bar{X}$ = 4.59, S.D.=0.53) ความพึงพอใจระดับมากที่สุด และ กิจกรรมการแสดง ส่งเสริมความรู้ สร้างคุณค่าศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.59, S.D.=0.52) อันดับที่ 2 กิจกรรมการประกวดด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.57, S.D.=0.56) ความพึงพอใจระดับมากที่สุด อันดับที่ 3 กิจกรรมการแสดงมีความสวยงาม แสดงถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.56, S.D.=0.58) ความพึงพอใจระดับมากที่สุด อันดับที่ 4 กิจกรรมการแสดงมีความน่าสนใจ สวยงามและมีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.55, S.D.=0.58) ความพึงพอใจระดับมากที่สุด อันดับที่ 5 การจัดลำดับกิจกรรมการแสดงมีความเหมาะสมกับช่วงเวลา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.51, S.D.=0.56) ความพึงพอใจระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุป การติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 ดำเนินการลงพื้นที่เก็บข้อมูล การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานที่ดำเนินการจริงและทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม สรุปผลการติดตาม ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผล

1. เพื่อทราบความสำเร็จของโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
2. เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจของประชาชน หน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน ที่มีต่อการดำเนินโครงการ / กิจกรรม ต่าง ๆ ภายในคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดงานในคุ่มวัฒนธรรม เป็นข้อมูลในการจัดงานครั้งต่อไป
4. เพื่อทราบถึงปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไข ปรับปรุง ระหว่างการดำเนินการโครงการ

5.2 แนวทางและวิธีการประเมินผล

ศึกษารายละเอียดการประเมินจากคู่มือการใช้โปรแกรม เพื่อสร้างความเข้าใจรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน โดยพิจารณาข้อมูลที่กำหนดไว้ในโปรแกรมแล้วเลือกใช้วัตถุประสงค์ที่เหมาะสม ทั้งนี้ได้มีการเพิ่มเติม ปรับปรุงวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการบางประการ กำหนดประเด็นประเมิน โดยพิจารณาข้อมูลที่กำหนดไว้ในโปรแกรมแล้วเลือกใช้ประเด็นที่เหมาะสมอย่างไรก็ตามได้ปรับปรุงประเด็นขึ้นใหม่บางประเด็นเพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการติดตาม ประเมินผลโครงการและพัฒนาเครื่องมือประเมินคือแบบสอบถาม (ปลายเปิด-ปิด)

5.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนทั่วไป/ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป/
นักศึกษา/นักศึกษา จำนวน 379 คน

5.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามประเมินผล คือแบบสอบถาม (ปลายเปิด-ปิด) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมงาน
- ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นอื่นๆ

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยการตอบแบบสอบถาม ณ ศาลาผูกเสี่ยวและคุ่มวัฒนธรรมหน้าศาลากลางจังหวัดขอนแก่น ในงานเทศกาลไหมนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่นและงานขอนแก่นซอฟต์แวร์ ประจำปี 2567 ระหว่าง วันที่ 29 พฤศจิกายน – 10 ธันวาคม พ.ศ. 2567

5.4 สรุปผลการติดตามและประเมินผล

5.4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 244 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.38 และเพศชาย จำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.62

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี มากที่สุด จำนวน 236 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.27 รองลงมา ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ 2 ช่วงอายุ คืออายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.87 และอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.87 อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.35 อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.64

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด จำนวน 156 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.16 รองลงมา ได้แก่ การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.40 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.62 การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.18 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ 2 ช่วงระดับการศึกษา คือระดับการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.32 และการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.32

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียน / นักศึกษา มากที่สุด จำนวน 221 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.31 รองลงมา ได้แก่ ประชาชนทั่วไป จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.52 ข้าราชการ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.28 พนักงานเอกชน จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.01 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.49 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.96 รับจ้างทั่วไป จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.43

ภูมิลำเนา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดขอนแก่น มากที่สุด จำนวน 329 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.81 รองลงมา ภูมิลำเนาต่างจังหวัดขอนแก่น จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.19

5.4.2 ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และจัดกิจกรรมคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567

แสดงผลการประเมินระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ่มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 ระหว่างการดำเนินโครงการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.89 สำหรับการประเมินความพึงพอใจในรายประเด็นคำถาม มีผลความพึงพอใจจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

ด้านการประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 88.30

การประชาสัมพันธ์การสื่อสารที่เหมาะสมและชวนให้ติดตาม	คิดเป็นร้อยละ 88.92
การประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมในแต่ละวันชัดเจนเหมาะสม	คิดเป็นร้อยละ 88.81
การประชาสัมพันธ์การแสดงในแต่ละวันชัดเจนเหมาะสมกับเวลา	คิดเป็นร้อยละ 88.50
ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์การจัดงานประเพณีมีความเหมาะสม	คิดเป็นร้อยละ 88.34
มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั่ว	คิดเป็นร้อยละ 88.23
มีเอกสาร/แผ่นพับ/ข้อมูลการให้บริการเพียงพอ	คิดเป็นร้อยละ 87.02

ด้านการจัดสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 90.12

การตกแต่งสถานที่บริเวณคຸ້ມວັດທະນະທຳสวยงาม	คิดเป็นร้อยละ 91.50
สถานที่/พื้นที่ บรรยากาศการจัดงานเหมาะสม	คิดเป็นร้อยละ 91.40
การแสดง แสง สี เสียง บริเวณคຸ້ມວັດທະນະທຳมีเหมาะสมชัดเจน	คิดเป็นร้อยละ 90.55
การต้อนรับ/การอำนวยความสะดวกของผู้เข้าร่วมงานภายในคຸ້ມວັດທະນະທຳ	คิดเป็นร้อยละ 89.92
สถานที่จัดงานสื่อถึงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น	คิดเป็นร้อยละ 89.50
สถานที่นั่งชมการแสดงบนเวที มีความเพียงพอ	คิดเป็นร้อยละ 87.86

ด้านการจัดกิจกรรมบริเวณคຸ້ມວັດທະນະທຳ คิดเป็นร้อยละ 91.25

กิจกรรมการแสดง ส่งเสริมความรู้ สร้างคุณค่าศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	คิดเป็นร้อยละ 91.87
การจัดกิจกรรมเปิดโอกาสทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมสืบสานประเพณี	คิดเป็นร้อยละ 91.72
กิจกรรมการประกวดด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสาน	คิดเป็นร้อยละ 91.40
กิจกรรมการแสดงมีความสวยงาม แสดงถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	คิดเป็นร้อยละ 91.24
กิจกรรมการแสดงมีความน่าสนใจ สวยงามและมีความหลากหลาย	คิดเป็นร้อยละ 91.08
การจัดลำดับกิจกรรมการแสดงมีความเหมาะสมกับช่วงเวลา	คิดเป็นร้อยละ 90.24

ดังนั้น จึงสามารถประเมินผลการติดตามด้านความสำเร็จและความพึงพอใจของประชาชน ในการดำเนินการของโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ້ມວັດທະນະທຳຂອງແຂວງຊຳປາ 2567 ได้เป็นอย่างดี ซึ่งความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ້ມວັດທະນະທຳຂອງແຂວງຊຳປາ 2567 โดยใช้วิธีการตอบแบบสอบถามผู้เข้าร่วมงาน สรุปผลได้จากคะแนนผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ในแต่ละด้านดังนี้

ด้านการประชาสัมพันธ์ มีการสื่อสารที่เหมาะสมและชวนให้ติดตามทำให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจแก่ประชาชนที่มาร่วมงานทำให้เกิดการรับรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นของชาวอีสานที่สืบทอดกันมา คิดเป็นร้อยละ 88.92

ด้านสถานที่จัดงาน การตกแต่งสถานที่บริเวณคຸ້ມວັດທະນະທຳสวยงาม เช่นการจัด แสง สี เสียง รวมไปถึงฉากการแสดงกิจกรรมบนเวที ที่สื่อให้เห็นเอกลักษณ์รูปแบบวัฒนธรรมของจังหวัดขอนแก่น ซึ่งทำให้การแสดงบนเวทีมีความตื่นต้ามกยิ่งขึ้นชวนให้ติดตาม คิดเป็นร้อยละ 91.50

ด้านการจัดกิจกรรมบริเวณคຸ້ມວັດທະນະທຳ การแสดงส่งเสริมความรู้ สร้างคุณค่าศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมไปถึงปลูกจิตสำนึกให้เด็กเยาวชน ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความตระหนัก และเข้าร่วมในการอนุรักษ์ฟื้นฟู และสืบสานภูมิปัญญาและคุณค่าความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม คิดเป็นร้อยละ 91.87

ในส่วนของปัญหาและอุปสรรค เนื่องจากเป็นงานประจำปีของชาวจังหวัดขอนแก่น ทำให้มีประชาชนทุกภาคส่วน ให้ความสำคัญเป็นจำนวนมาก จากการตอบแบบสอบถามผู้เข้าร่วมงาน พบว่ามีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด ในแต่ละด้านดังนี้

ด้านการประชาสัมพันธ์ เอกสาร/แผ่นพับ/ ข้อมูลการให้บริการไม่เพียงพอ ต่อประชาชนที่มาร่วมงาน อาจมีช่องทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่น้อย ทำให้ประชาชนทั่วไปไม่ทราบถึงการจัดกิจกรรม จึงจำเป็นต้องเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นในปีถัดไป คิดเป็นร้อยละ 87.02

ด้านสถานที่จัดงาน สถานที่นั่งชมการแสดงบนเวที มีความไม่เพียงพอต่อประชาชนที่สนใจมาร่วมกิจกรรมอาจมีความคับแคบเกินไป ซึ่งอาจเกิดจากสถานที่ในการจัดงานมีจำนวนจำกัด เนื่องจากในงานเทศกาลโหม่นนาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่นและงานขอนแก่นซอฟต์แวร์ประจำปี 2567 มีหน่วยงานราชการต่างๆ ร่วมไปถึงภาคเอกชน หลายภาคส่วน มาร่วมจัดกิจกรรมจำนวนมาก จึงทำให้พื้นที่ในการจัดโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ້ມວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ ປະຈຳປີ 2567 ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นมีพื้นที่จำกัดในการดำเนินโครงการ คิดเป็นร้อยละ 87.86

ด้านการจัดกิจกรรมบริเวณคຸ້ມວັດທະນະທຳ ในส่วนของการจัดลำดับกิจกรรมการแสดงมีความเหมาะสมกับช่วงเวลา ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้คะแนนน้อยในหัวข้อคำถาม เนื่องจากการแสดงในแต่ละวันของการจัดกิจกรรมมีจำนวนโรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมากในแต่ละช่วงการแสดง ทางผู้จัดกิจกรรมต้องมีการกำหนดเวลาในการแสดงในแต่ละห้วงเวลาเพื่อให้เกิดให้เกิดความเหมาะสม ซึ่งทำให้ผู้เข้าร่วมงานไม่สามารถรับชมการแสดงได้อย่างเต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 90.24

จากการติดตามและประเมินผลโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ້ມວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ ປະຈຳປີ 2567 ดำเนินงานไปด้วยดี ประชาชนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ประชาชนทุกภาคส่วน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดงานภายในคຸ້ມວັດທະນະທຳ เกิดข้อผิดพลาดที่น้อยที่สุด และแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี แต่ก็ยังพบปัญหาและอุปสรรค ในการจัดงานดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าการจัดทำโครงการในครั้งนี้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

5.5 อภิปรายผล

จากการติดตามและประเมินผลโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ້ມວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ ປະຈຳປີ 2567 พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจ จึงได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. วิธีการหรือขั้นตอนของการผูกเสี่ยว จากการติดตามพบว่าในขั้นตอนของการผูกเสี่ยว แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการเตรียมงาน และขั้นตอนในการผูกเสี่ยว สำหรับขั้นตอนของการเตรียมงานจะรวมถึงการวางแผนให้หน่วยต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดขอนแก่น มาร่วมแสดงความคิดเห็นในการเตรียมงานและร่วมงานพิธีผูกเสี่ยว โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการสนับสนุนงบประมาณ และดำเนินการจัดกิจกรรมภายในคຸ້ມວັດທະນະທຳ ได้แก่ การผูกเสี่ยว การแสดงศิลปวัฒนธรรมและการละเล่นพื้นบ้านของชาวอีสาน การประกวดพานบายศรีและกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้บริหารจัดการหรือเตรียมงานแบบมีส่วนร่วมโดยการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพของการทำงานตามแนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วม (The Theory of Participation) โดยร่วมตั้งแต่การเตรียมการวางแผนและการปฏิบัติการหรือการร่วมดำเนินการในการผูกเสี่ยว

กล่าวคือมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดหาคู่เสิวนั้นต้องรวบรวมข้อมูลจาก เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการผูกเสี่ยว และคู่เสี่ยวด้วย กรณีการรวบรวม ข้อมูลจากคู่เสี่ยวจะพบข้อจำกัดหลายประการเป็นต้นว่าเรื่องความยุ่งยาก ในการประสานงานคู่เสี่ยว เนื่องจากที่อยู่ของคู่เสี่ยวไม่ละเอียดชัดเจนและงบประมาณและเวลา มีข้อจำกัดก็ยาก ที่จะดำเนินการได้

2. แนวทางการส่งเสริมประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคัมภีร์วัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ในศาลากลางจังหวัดขอนแก่น ในงานเทศกาลไหมนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว และงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์แฟร์ ประจำปี 2567 จากผลการอภิปรายพบว่าแนวทางการส่งเสริมประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคัมภีร์วัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น นั้นได้แก่ การรักษาอุดมคติและความหมายของคำว่า “เสี่ยว” ให้ได้มาตรฐานและการอนุรักษ์ สืบสานประเพณีท้องถิ่นของชาวอีสาน ให้คงอยู่สืบไปตกทอดไปยังคนรุ่นหลังมิให้หายไปจากสังคมชาวอีสาน ควรให้องค์กรทั่วไปได้เรียนรู้และปฏิบัติให้ถูกต้องควรประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้ โดยเฉพาะสื่อโซเชียลต่าง ๆ เช่น Line Website และ Facebook ที่ประชาชนเข้าถึงง่าย ควรปลูกฝังกลุ่มเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาให้รู้จักประเพณีผูกเสี่ยวและการแสดงศิลปะพื้นบ้านของชาวอีสานโดยการให้เข้าร่วมกิจกรรม ในเทศกาลต่าง ๆ และพิธีผูกเสี่ยว การจัดหาคู่เสี่ยวควรเป็นผู้ที่มีความรักใคร่รู้จักกันมาก่อน ก็ยังดี ควรจัดทำหลักสูตรหรือโครงการเกี่ยวกับประเพณีผูกเสี่ยว และการแสดงพื้นบ้านของชาวอีสานเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจและประโยชน์ของการผูกเสี่ยว ควรรณรงค์การจัดพิธีผูกเสี่ยวในเชิงกว้างและเชิงลึกตลอดจนส่งเสริม วัฒนธรรมการแต่งตัวของคู่เสี่ยวในวันทำพิธีผูกเสี่ยว จะได้สืบสานประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการ แต่งกายพื้นเมืองอีกด้วย และควรเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการผูกเสี่ยวของในงานเทศกาลไหมนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว และงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์แฟร์ไว้ทุกปีด้วย

5.6 ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นอื่นๆ สำหรับการดำเนินการในครั้งต่อไป

แนวทางในการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานโครงการประเพณีผูกเสี่ยวและการ จัดกิจกรรมคัมภีร์วัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานควรปรับปรุงการประชาสัมพันธ์การผูกเสี่ยวและการจัด กิจกรรมภายในคัมภีร์วัฒนธรรมให้โดดเด่นและทันสมัย ป้ายไฟวิ่ง และลงสื่อโซเชียลให้ครอบคลุมทุกช่องทาง โดยเฉพาะ Line Website และ Facebook

2. ผู้เกี่ยวข้องควรขยายกลุ่มเป้าหมายไปยังเยาวชน นักเรียน นักศึกษา โดยการปลูกฝังให้ มีองค์ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับประเพณีการผูกเสี่ยวและกิจกรรมการแสดงศิลปะพื้นบ้านให้หลากหลายมีการ ประยุกต์ให้ทันสมัย

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีกิจกรรมการแสดงดนตรีพื้นบ้านถิ่นอีสาน เพื่อให้เกิดความหลากหลาย เกิดความสนุกสนาน ให้ผู้เข้าร่วมงานได้แสดงออกร่วมกัน และเกิดความประทับใจ

4. ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการผูกเสี่ยว ควรเก็บรวบรวมข้อมูลของคู่เสี่ยวที่สมัครผูกเสี่ยวใน โครงการประเพณีผูกเสี่ยวและการจัดกิจกรรมคัมภีร์วัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น เพื่อจะได้เป็นข้อมูลพื้นฐานของ คู่เสี่ยวและประโยชน์ในการติดตามประเมินผลครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- วิไลวัจน์ ฤกษ์นิมิต. (2526). การประเมินผลการผูกเสี่ยว: ศึกษาเฉพาะกิ่งอำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น. อดัม บัวศรี. 2553. ประเพณีผูกเสี่ยวจังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำลี รักสุทธี. (2544). เทคนิควิธีการจัดการเรียนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- ประมวล์ พิมพ์เสน. ผูกเสี่ยว. ขอนแก่นการพิมพ์: ขอนแก่น. 2546.
- เลื่อน รัตนมงคล. ผูกเสี่ยว. โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา : ขอนแก่น. (มปป.).
- จารุบุตร เรืองสุวรรณ. 2523. เสี่ยว. ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- จารุบุตร เรืองสุวรรณ. 2527. “เสี่ยว.” วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ 1 (3) : 46-54.
- วิจิตร ขอนยาง. 2531. การศึกษาประเพณีจากวรรณกรรมนิทานพื้นบ้านอีสาน. ปรินญาณินพีลปะศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ลักขณา อินทร์บึง. และรัชดา ภัคดียิ่ง. การส่งเสริมประเพณีผูกเสี่ยว เทศกาลไหมนานาชาติ และงานกาชาด จังหวัดขอนแก่น.
- นิคม ผัดเสน. 2540. การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการโรงเรียนประถมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนอุดมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา).
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2542). รายงานการปฏิบัติเรื่องการศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาของ สถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- พีระ พรนวม. (2544). ศรีธาดาต่อหลักการการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมยศ นาวิการ. (2545). การบริหาร. กรุงเทพฯ: ชาญวิทย์เซ็นเตอร์.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2546). การมีส่วนร่วม: หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณีตัวอย่าง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สิริลักษณ์การพิมพ์.
- จิราภรณ์ ศรีคำ. (2547). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนวชิรวิทย์ ระดับประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จินตนา สัจจามันท์. (2549). การศึกษาและการพัฒนาชุมชน. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทรงวุฒิ เรืองวาทศิลป์. (2550). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาในพื้นที่บริการของโรงเรียนล้อม แรตวิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สัญญา เคนาภูมิ. (2551). ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนใน 4 จังหวัดชายแดนลุ่มน้ำโขง. วิทยานิพนธ์รัฐ ประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2553). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม: ประชาชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และราชการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อภิญญา กังสนารักษ์. (2544). รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในองค์กรที่มีประสิทธิภาพระดับคณะของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ สร้อยเพชร. (2547). การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์โรงเรียนตำบลแช่ช้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เฉลียว บุรีภักดี และคนอื่นๆ. (2545). ชุดวิชาการวิจัยชุมชน ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง. หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตการจัดการและประเมินโครงการ. นนทบุรี: เอส. อาร์. พรินต์ติ้ง แมสโปรดักส์.
- สุชาติ จักรพิสุทธิ์ (2547). ชุมชนกับการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 27.18-23.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภะ.
- ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และพรณทิพย์ เพชรมาก. (2551). การบริหารสังคม ศาสตร์แห่งศตวรรษเพื่อสังคมไทย และสังคมโลก. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน.
- สุธี วรประดิษฐ์. (2553). การมีส่วนร่วมของชุมชนงานสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดตราด. ตราด: สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2543). แนวคิดของการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย. จดหมายข่าวสถาบันพระปกเกล้า. 2(8): 4-6.
- จังหวัดขอนแก่น. (2566). โดย สำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น รายงานผลการประเมินการจัดงานเทศกาลใหม่นานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์ประจำปี 2566
- Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1981). Rural Development Participation: Concept and Measure For Project Design Implementation and Evaluation: Rural Development Committee Center for international Studies. New York: Cornell University Press.
- Huntington, S. & Nelson, S. (1975). No easy choice: political participation in developing countries. New York: Harvard University Press.
- Arnstein, herry R. "A Ladder of Citizen Participation," Journal the American Institute of Planners (35, no.4:1969).
- G.E. Berkley. 1975. The Craft of Public Administration. Boston : Allyn and Bacon.
- William, E. (1976) . Electoral Participation in a Low Stimulus Election. Rural Development, 4 (1) .
- Putti. (1987). Work values and organizational commitment: A study in the Asian context. Human Relations, 4(2).

ภาคผนวก

ภาพกิจกรรม

โครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคຸ້ມວັດຖຸທຳມະຊາດຂອງແຂວງຊຳປາ ປະຈຳປີ 2567

โปรดส่งแบบสอบถาม
ในกล่องรับคืน

แบบสอบถามความคิดเห็น โครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ้มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปี ๒๕๖๗
ณ คุ้มวัฒนธรรม ศาลากลางจังหวัดขอนแก่น

คำอธิบาย แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด ๓ ส่วน ขอให้ตอบแบบสอบถามให้ครบทั้ง ๓ ส่วน เพื่อให้การดำเนินโครงการ

เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเพื่อประโยชน์ในการติดตามและประเมินผล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงตามความเป็นจริง

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. เพศ () ชาย () หญิง

๒. อายุ () ไม่เกิน ๒๐ ปี () ๒๑-๓๐ ปี () ๓๑-๔๐ ปี () ๔๑-๕๐ ปี () ๕๑-๖๐ () ๖๐ ปีขึ้นไป

๓. ระดับการศึกษา () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย () อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
() ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก

๔. อาชีพหลัก () ประชาชนทั่วไป () ข้าราชการ () ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ () ธุรกิจส่วนตัว
() พนักงานเอกชน () รับจ้างทั่วไป () นักเรียน/นักศึกษา () อื่นๆ ระบุ.....

๕. ภูมิลำเนา () จังหวัดขอนแก่น () ต่างจังหวัด (จังหวัด.....) () ต่างประเทศ ระบุ.....

ส่วนที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมงาน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. ด้านการประชาสัมพันธ์					
๑.๑ ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์การจัดงานประเพณีมีความเหมาะสม					
๑.๒ มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั่วถึง					
๑.๓ มีเอกสาร/แผ่นพับ/ข้อมูล การให้บริการอย่างเพียงพอ					
๑.๔ การประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมในแต่ละวันชัดเจนเหมาะสม					
๑.๕ การประชาสัมพันธ์มีการสื่อสารที่เหมาะสมและชวนให้ติดตาม					
๑.๖ การประชาสัมพันธ์การแสดงในแต่ละวันชัดเจนเหมาะสมกับเวลา					
๒. ด้านสถานที่จัดงาน					
๒.๑ สถานที่/พื้นที่ บรรยากาศการจัดงานเหมาะสม					
๒.๒ การตกแต่งสถานที่บริเวณคุ้มวัฒนธรรมสวยงาม					
๒.๓ การต้อนรับ/การอำนวยความสะดวกของผู้เข้าร่วมงานภายในคุ้มวัฒนธรรม					
๒.๔ การแสดง แสง สี เสียง บริเวณคุ้มวัฒนธรรมมีเหมาะสมชัดเจน					
๒.๕ สถานที่นั่งชมการแสดงบนเวที มีความเพียงพอ					
๒.๖ สถานที่จัดงานสื่อถึงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
๓. ด้านการจัดกิจกรรมบริเวณคุ้มวัฒนธรรม					
๓.๑ กิจกรรมการแสดงมีความน่าสนใจ สวยงามและมีความหลากหลาย					
๓.๒ การจัดลำดับกิจกรรมการแสดงมีความเหมาะสมกับช่วงเวลา					
๓.๓ กิจกรรมการประกวดด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสาน					
๓.๔ กิจกรรมการแสดงมีความสวยงาม แสดงถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น					
๓.๕ การจัดกิจกรรมเปิดโอกาสทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมสืบสานประเพณี					
๓.๖ กิจกรรมการแสดง ส่งเสริมความรู้ สร้างคุณค่าศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....
.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ คณะกรรมการประเมินผลโครงการฯ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ที่ ๗๙๑๐/๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการประเพณีผูกเสี่ยว
และการจัดกิจกรรมคุ้มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่นประจำปี ๒๕๖๗

ด้วยจังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดจัดงานเทศกาลโหม่นนาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์แฟร์ ประจำปี ๒๕๖๗ ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ถึงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๗ ณ สนามหน้าศาลากลางจังหวัดขอนแก่น โดยจังหวัดขอนแก่นได้มอบหมายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินกิจกรรมภายในคุ้มวัฒนธรรมในการเตรียมการและดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นจึงแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมต่างๆ ในโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ้มวัฒนธรรม จังหวัดขอนแก่น ประจำปี ๒๕๖๗

ดังนั้น เพื่อให้การจัดงานเทศกาลโหม่นนาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์แฟร์ ประจำปี ๒๕๖๗ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ้มวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่นประจำปี ๒๕๖๗ ณ คุ้มวัฒนธรรม ในเทศกาลโหม่นนาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยว งานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์แฟร์ ประจำปี ๒๕๖๗ รายละเอียดดังบัญชีที่แนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๗

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ว่าที่ร้อยเอก

(พงเจตน์ พรรคณา)

ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปฏิบัติหน้าที่

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

บัญชีแนบท้าย คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ที่ ๗๙๑๐ / ๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการประเพณีผูกเสี่ยว และการจัดกิจกรรมคุ้มวัฒนธรรม จังหวัดขอนแก่น ประจำปี ๒๕๖๗

๑. คณะกรรมการอำนวยการ

๑.๑ ว่าที่ร้อยเอก พงเจตน์ พรภุณา	ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปฏิบัติหน้าที่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	ประธานกรรมการ
๑.๒ นางอาชีวะห์ ว่องไว	รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	รองประธานกรรมการ
๑.๓ นางสาวศิริวรรณ สุรินทร์	หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด	กรรมการ
๑.๔ นางทิพานัน นามวิจิตร	เลขานุการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	กรรมการ
๑.๕ นางสาวกรวรรณ จุ่มอั้งวะ	ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๑.๖ นางสาวพัชรินทร์ ยิ้มจุ	ผู้อำนวยการกองพัสดุและทรัพย์สิน	กรรมการ
๑.๗ นายสุนัย ภูมาศ	ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	กรรมการ
๑.๘ นางสุภาพร ภูเงิน	ผู้อำนวยการกองการท่องเที่ยวและกีฬา	กรรมการ
๑.๙ นางสาวนิศากร ดอนกระสินธุ์	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข	กรรมการ
๑.๑๐ นายสมถวิล น้อยวัน	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รักษาการแทน ผู้อำนวยการสำนักช่าง	กรรมการ
๑.๑๑ นางสาวเสาวลักษณ์ แสงนิ่ม	ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ	กรรมการ
๑.๑๒ นางสาวอังคณา ทักษะวิริยะพันธ์	หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน	กรรมการ
๑.๑๓ ผู้อำนวยการกองกิจการขนส่ง		กรรมการ
๑.๑๔ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น		กรรมการ
๑.๑๕ นายนำศิลป์ วิเศษ	ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา	กรรมการและเลขานุการ
๑.๑๖ นางบุษกร ศรีสุวรรณ	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการศึกษา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. กำหนดกรอบ และแนวทางการจัดกิจกรรมต่างๆ ณ คุ้มวัฒนธรรม

๒. ให้คำปรึกษา ประสานงาน อำนวยความสะดวก สนับสนุนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้ดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย วินิจฉัยสั่งการตลอดจนช่วยแก้ไขปัญห อุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น

๓. กำกับ ติดตามการดำเนินงานของคณะกรรมการด้านต่างๆ ให้การเตรียมการและการจัดกิจกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๒. คณะกรรมการดำเนินงาน ประกอบด้วย

๒.๑ ว่าที่ร้อยเอก พงเจตน์ พรภุณา	ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปฏิบัติหน้าที่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	ประธานกรรมการ
๒.๒ นางอาชีวะห์ ว่องไว	รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	รองประธานกรรมการ
๒.๓ นางสาวศิริวรรณ สุรินทร์	หัวหน้าสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	กรรมการ
๒.๔ นางทิพานัน นามวิจิตร	เลขานุการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	กรรมการ
๒.๕ นางสาวกรวรรณ จุ่มอั้งวะ	ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๒.๖ นางสาวพัชรินทร์ ยิ้มจุ	ผู้อำนวยการกองพัสดุและทรัพย์สิน	กรรมการ

/๒.๗ นายสุนัย...

๒.๗ นายสุวณัย ภูมาศ	ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	กรรมการ
๒.๘ นางสาวสุภาพร ภูเงิน	ผู้อำนวยการกองการท่องเที่ยวและกีฬา	กรรมการ
๒.๙ นางสาวนิตากร ดอนกระสินธุ์	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข	กรรมการ
๒.๑๐ นายสมถวิล น้อยวัน	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการสำนักช่าง	กรรมการ
๒.๑๑ นางสาวเสาวลักษณ์ แสงนิม	ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและงบประมาณ รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ	กรรมการ
๒.๑๒ นางสาวอังคณา ทักษะวิระชะพันธ์	หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน	กรรมการ
๒.๑๓ นายทวี ศิริชาติวาปี	ผู้อำนวยการส่วนวิศวกรรมการก่อสร้าง	กรรมการ
๒.๑๔ นายบุญมี ราษฎร์ชัย	ผู้อำนวยการส่วนบริการและเผยแพร่วิชาการ	กรรมการ
๒.๑๕ นายกิตติชัย อุทธา	ผู้อำนวยการส่วนบริหารการศึกษา สำนักการศึกษา	กรรมการ
๒.๑๖ ผู้อำนวยการกองกิจการขนส่ง		
๒.๑๗ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น		กรรมการ
๒.๑๘ นายปิธิพัฒน์ พาบ	หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมคุณภาพการศึกษา	กรรมการ
๒.๑๙ นางสาวสุลี ศิริธรรมจักร	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป	กรรมการ
๒.๒๐ นางภัทราวดี เสือสาวะถี	หัวหน้าฝ่ายกิจการโรงเรียน	กรรมการ
๒.๒๑ นางณกันยา ไวกำ	หัวหน้ากลุ่มงานนิเทศฯ	กรรมการ
๒.๒๒ นางสาวทิวาภรณ์ สุขุมาลัย	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	กรรมการ
๒.๒๓ นางประทุมมา คำละมุล	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	กรรมการ
๒.๒๔ นางสาววรรณภา สมตา	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๒.๒๕ นายนำศิลป์ วิเศษ	ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา	กรรมการและเลขานุการ
๒.๒๖ นางบุษกร ศรีสุวรรณ	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการศึกษา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๒๗ นายราชัย โพธิ์ศรี	นักวิชาการพัฒนาระบบงานวิชาการ รักษาการในตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๒๘ นางสาวอภัสสินี บุญหลักคำ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๒๙ นางสาวอรุณสวัสดิ์ แสนใส	นักวิชาการพัฒนาระบบงานปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๓๐ นางสาวสุนทรี ศรีสำเร็จ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๓๑ นางสาวรินทร์ภัส ขวัญพรหม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. ดำเนินงานการจัดกิจกรรม กำกับ ดูแล ประสานงาน แก้ไขปัญหาและอำนวยความสะดวกแก่คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายเพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมภายในคุ้มวัฒนธรรม ศาลาผูกเสี่ยวให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๒. ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

/๔. คณะกรรมการ...

๓. คณะกรรมการฝ่ายสถานที่ ประกอบด้วย

๓.๑ นายนำศิลป์ วิเศษ	ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	ประธานกรรมการ
๓.๒ นายสมถวิล น้อยวัน	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาก่อสร้างพื้นฐาน รักษาราชการแทน	รองประธานกรรมการ
	ผู้อำนวยการสำนักช่าง	
๓.๓ นายกวี ศิริชาติวาปี	ผู้อำนวยการส่วนวิศวกรรมการก่อสร้าง	กรรมการ
๓.๔ นายชลิตร์ พิมไธดา	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๓.๕ นายคเชนทร์ พรนิคม	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๓.๖ นายปรีชา เพ็ชรวิสัย	พนักงานจ้างเหมาบริการ	กรรมการ
๓.๗ นายบัญชา สีหาเหง้า	พนักงานขับรถยนต์	กรรมการ
๓.๘ นายราชัย โพธิ์ศรี	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	กรรมการและเลขานุการ
๓.๙ นายพงศกร ภูมิบุญ	ผู้ช่วยนักวิชาการวัฒนธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. ออกแบบควบคุมการจัดสถานที่ และประดับตกแต่งภูมิทัศน์ให้เป็นที่ไปด้วยความเรียบร้อยเหมาะสมเป็นบรรยากาศแบบท้องถิ่นอีสาน

๒. จัดระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น ระบบไฟฟ้า, ระบบประปา ฯลฯ

๓. ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๔. คณะกรรมการฝ่ายจัดหาวัสดุ ประกอบด้วย

๔.๑ นางบุษกร ศรีสุวรรณ	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการศึกษา	ประธานกรรมการ
๔.๒ นายราชัย โพธิ์ศรี	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	รองประธานกรรมการ
๔.๓ นางสาวอาภัสสร บัญหลักคำ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	กรรมการ
๔.๔ นางสาวจิราวรรณ คุณนา	บรรณารักษ์ปฏิบัติการ	กรรมการ
๔.๕ นางสาวแพรวพลอย อัสวพัฒนากุล	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๔.๖ นางสาวอรุณสวัสดิ์ แสนใส	นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ	กรรมการ
๔.๗ นางเพ็ญประภา เพ็ชรสูงเนิน	ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๔.๘ นางสาวรินทรลภัส ขวัญพรม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	กรรมการและเลขานุการ
๔.๙ นางสาวสุนทรีย์ ศรีสำโรง	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. ประชาสัมพันธ์เชิญชวน และจัดหาวัสดุเพื่อมาร่วมผูกเสี่ยวสำหรับพิธีผูกเสี่ยว เอก ๑๐ คู่ และคู่เสี่ยวเฉลิมพระเกียรติ จัดทำทะเบียนคู่เสี่ยว ลงทะเบียนและจัดทำเกียรติบัตรคู่เสี่ยวเอก

๒. จัดเตรียมเจ้าหน้าที่คอยต้อนรับคู่เสี่ยวเอกพร้อมจัดเตรียมที่นั่งและน้ำดื่มบริการก่อนที่จะนำคู่เสี่ยวเอกขึ้นบนเวทีประกอบพิธีผูกเสี่ยว ต่อไป

๓. ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

/๕. คณะกรรมการ...

๕. คณะกรรมการ ฝ่ายปฎิคม/ต้อนรับ วันพิธีเปิด วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ประกอบด้วย

๕.๑	นายนำศิลป์ วิเศษ	ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	ประธานกรรมการ
๕.๒	นายกิตติชัย อุทธา	ผู้อำนวยการส่วนบริหารการศึกษา สำนักการศึกษา	รองประธานกรรมการ
๕.๓	นางสาวศิริวรรณ สุรินทะ	หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	กรรมการ
๕.๔	นางสาวพัชรินทร์ ยิ้มจุ	ผู้อำนวยการกองพัสดุและทรัพย์สิน	กรรมการ
๕.๕	นางทิพานัน นามวิจิตร	เลขานุการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	กรรมการ
๕.๖	นายสุนัย ภูมาศ	ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	กรรมการ
๕.๗	นางสุภาพร ภูเงิน	ผู้อำนวยการกองการท่องเที่ยวและกีฬา	กรรมการ
๕.๘	นางสาวนิตากร ดอนกระสินธุ์	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข	กรรมการ
๕.๙	นางสาวอังคณา ทักชะวิระพันธ์	หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน	กรรมการ
๕.๑๐	นายสมถวิล น้อยวัน	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการสำนักช่าง	กรรมการ
๕.๑๑	นางสาวเสาวลักษณ์ แสงนิม	ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและงบประมาณ รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ	กรรมการ
๕.๑๒	นายบุญมี ราญมีชัย	ผู้อำนวยการส่วนบริการและเผยแพร่วิชาการ	กรรมการ
๕.๑๓	นายกวี ศิริชาติวาปี	ผู้อำนวยการส่วนวิศวกรรมกรรมการก่อสร้าง	กรรมการ
๕.๑๔	ผู้อำนวยการกองกิจการขนส่ง		กรรมการ
๕.๑๕	นายปิธิพัฒน์ พาบ	หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมคุณภาพการศึกษา	กรรมการ
๕.๑๖	นางภัทราวดี เสือสวณี	หัวหน้าฝ่ายกิจการโรงเรียน	กรรมการ
๕.๑๗	นางสาวอาภัสสรณ์ บุญหลักคำ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	กรรมการ
๕.๑๘	นางณกัณยา ไวกำ	หัวหน้ากลุ่มงานนิเทศฯ	กรรมการ
๕.๑๙	นางประทุมมา คำละมูล	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	กรรมการ
๕.๒๐	นางสาวทิวาภรณ์ สุกุมลย์	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	กรรมการ
๕.๒๑	นางสาววรรณภา สมตา	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๕.๒๒	นางสาววรรณภา บุรานนท์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรรมการ
๕.๒๓	นางวรรณภรณ์ นาคอก	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรรมการ
๕.๒๔	นางสาวชนินาถ สุวรรณศรี	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรรมการ
๕.๒๕	นางสุรีย์พร พลีสักดิ์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรรมการ
๕.๒๖	นายญาณธิป มุสิกเจริญ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	
๕.๒๗	นางวิภาพร พ่วงทิพากร	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรรมการ
๕.๒๘	นางสาวปทุมณดา สมบัติธีระ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรรมการ
๕.๒๙	นายชวลิต พิมพ์ไธดา	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๕.๓๐	นายคเชนทร์ พรนิคม	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๕.๓๑	นางสาวแพรวพลอย อัสวพัฒนานกุล	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๕.๓๒	นางสาวจิราวรรณ คุณนา	บรรณารักษ์ปฏิบัติการ	กรรมการ

/๕.๓๓ นางสาวเสานีย์ ...

๕.๓๓ นางสาวเนียร กุลชะโมรินทร์	นักสหนาการปฏิบัติการ	กรรมการ
๕.๓๔ นายอติคม วรรณพินิจ	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการ	กรรมการ
๕.๓๕ นางเกศรินทร์ มุแก้ว	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน	กรรมการ
๕.๓๖ นางสาว รุ่งนภา โสมกุล	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน	กรรมการ
๕.๓๗ นางสาวศรีนภา เหล่าชัย	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติการ	กรรมการ
๕.๓๘ นางศรีวิบูลย์ แก่นชา	ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๕.๓๙ นางเพ็ญประภา เพ็ชรสูงเนิน	ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๕.๔๐ นายพีรณัย แก้วสำราญ	ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๕.๔๑ นางสาววรรณ พุทธิพิทส์สกุล	ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๕.๔๒ นางสาวกมลชนก มหาชัย	ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๕.๔๓ นางสาวกมลพร ตลเอียด	ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๕.๔๔ นายพงศกร ภูมิบุญ	ผู้ช่วยนักวิชาการวัฒนธรรม	กรรมการ
๕.๔๕ นางศิริวรรณ สีสาร	ผู้ช่วยนักจัดการงานทั่วไป	กรรมการ
๕.๔๖ นายกิตติ สระคุพันธ์	ผู้ช่วยนักจัดการงานทั่วไป	กรรมการ
๕.๔๗ นางสาวนิรมล มุลทอง	ผู้ช่วยนักจัดการงานทั่วไป	กรรมการ
๕.๔๘ นางสาวศวิตา จตุรภัทร์	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	กรรมการ
๕.๔๙ นางสาวลักขมีย์ ตุงคุณะ	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	กรรมการ
๕.๕๐ นางสาวรณข สีสมภู	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	กรรมการ
๕.๕๑ นางสาวณัฐธิดา สีชาเหง้า	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	กรรมการ
๕.๕๒ นางสาวจินตนา ภาโคตร	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	กรรมการ
๕.๕๓ นางสาวมณีนันท์ วิชัยวงษ์	ผู้ช่วยครูผู้ช่วย	กรรมการ
๕.๕๔ นายธีรนันท์ วันโยศิริทรัพย์	พนักงานจ้างเหมาบริการ	กรรมการ
๕.๕๕ นางสาวณัฐธิดา สีชาเหง้า	พนักงานจ้างเหมาบริการ	กรรมการ
๕.๕๖ นางสาวอัมพร วงละคร	พนักงานจ้างเหมาบริการ	กรรมการ
๕.๕๗ นางหอมไถ ยิงสำราญ	พนักงานจ้างเหมาบริการ	กรรมการ
๕.๕๘ นางสาวคันสนีย์ นันจันท์	พนักงานจ้างเหมาบริการ	กรรมการ
๕.๕๙ นางสาวอัมพร พิศเพ็ง	พนักงานจ้างเหมาบริการ	กรรมการ
๕.๖๐ นายปรีชา เพ็ชรวิสัย	พนักงานจ้างเหมาบริการ	กรรมการ
๕.๖๑ นายบัญชา สีชาเหง้า	พนักงานขับรถยนต์	กรรมการ
๕.๖๒ ข้าราชการและลูกจ้าง สำนักช่างที่ได้รับมอบหมาย		กรรมการ
๕.๖๓ ข้าราชการและลูกจ้าง สำนักงานเลขานุการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นที่ได้รับมอบหมาย		กรรมการ
๕.๖๔ ข้าราชการและลูกจ้าง สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นที่ได้รับมอบหมาย		กรรมการ
๕.๖๕ ข้าราชการและลูกจ้าง สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณที่ได้รับมอบหมาย		กรรมการ
๕.๖๖ ข้าราชการและลูกจ้าง กองพัสดุและทรัพย์สินที่ได้รับมอบหมาย		กรรมการ
๕.๖๗ ข้าราชการและลูกจ้าง กองกิจการขนส่งที่ได้รับมอบหมาย		กรรมการ
๕.๖๘ ข้าราชการและลูกจ้าง กองเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย		กรรมการ

/๕.๖๙ ข้าราชการ...

๕.๖๙	ข้าราชการและลูกจ้าง กองคลังที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการ
๕.๗๐	ข้าราชการและลูกจ้าง กองการท่องเที่ยวและกีฬาที่ได้รับมอบหมาย	
๕.๗๑	ข้าราชการและลูกจ้าง กองสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการ
๕.๗๒	ข้าราชการและลูกจ้าง หน่วยตรวจสอบภายในที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการ
๕.๗๓	ข้าราชการและลูกจ้าง สำนักการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการ
๕.๗๔	นางบุษกร ศรีสุวรรณ ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	กรรมการและเลขานุการ
๕.๗๕	นางสุลาลี ศิริธรรมจักร หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕.๗๖	นางอารยา บุโสม นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕.๗๗	นางสาวรินลภัส ขวัญพรม เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕.๗๘	นางสาวอรุณสวัสดิ์ แสนใส นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕.๗๙	นางสาวสุนทรี ศรีสำเร็จ นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. ต้อนรับแขกผู้มีเกียรติ คู่เสี้ยวเอก ๑๐ คู่ /พราหมณ์สู่ขวัญที่ร่วมพิธีเปิดและที่มาร่วมงานภายในคุ้มวัฒนธรรม โดยจัดพวงมาลัย อาหารว่าง น้ำดื่ม น้ำชา กาแฟบริการในพิธีเปิดให้เพียงพอ และมอบหมายให้สำนักการศึกษา จัดหาน้ำดื่ม สำหรับ บริการนักแสดง คณะกรรมการ และแขกผู้มีเกียรติทั้งนี้พิธีเปิดในวันศุกร์ที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ให้เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ได้รับการแต่งตั้งพร้อมกันเพื่อปฏิบัติงาน ตั้งแต่ ๑๕.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ บริเวณคุ้มวัฒนธรรม หน้าศาลากลางจังหวัดขอนแก่น การแต่งกายด้วยชุดผ้าไหมสีเหลือง

๒. ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๕.๑. พิธีกรพิธีเปิด

๕.๑.๑ นายฐนวัฒน์ ฉัตรวุฒิรัมย์	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบะแค
๕.๑.๒ นายพัฒนวิทย์ นามราช	ครู โรงเรียนสีชมพูศึกษา

มีหน้าที่

๑. ดำเนินการเป็นพิธีกรบนเวที ในพิธีเปิด และพิธีกรประจำวัน เพื่อประชาสัมพันธ์เชิญชวนร่วมทำกิจกรรมในคุ้มวัฒนธรรม ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ

๒. ทำหน้าที่พิธีกรประจำวันตามที่ได้รับมอบหมาย

๓. ประชาสัมพันธ์เชิญชวน ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมในคุ้มวัฒนธรรม

๕.๒ ถือพานเชิญแคน

๕.๒.๑ นางเพ็ญประภา เพ็ชรสูงเนิน ,นางสาวสุนทรี ศรีสำเร็จ (ประธาน)
๕.๒.๒ นางสาวปณณดา สมบัติธีระ, นางสาวกมลพร ดลเอี่ยม
๕.๒.๓ นางสาวลักขมีย์ ตุงคุณะ, นางสาวมณีนันท์ วิชัยวงศ์
๕.๒.๔ นางสาวชนิภา สุวรรณศรี, นางสาวศรีนภา เหล่าชัย
๕.๒.๕ นางสาวนิรมล มูลทอง, นางสาวกมลชนก มหาชัย
๕.๒.๖ นางนภาพรรณ พุทธิพิทักษ์สกุล,นางสาวแพรวพลอย อัครพัฒนากุล

๕.๓ ถือแฟ้มคำกล่าวรายงาน

๕.๓.๑ นางสาวกมลพร ดลเอี่ยม

๕.๔ ถีอแฟ้มคำกล่าวเปิดงาน

๕.๔.๑ นางวิภาพร พ่วงทิพากร

๕.๕ ถีอพวงมาลัยคล้องคอ คู่เสี้ยวเอก ๑๐ คู่ , เสริฟน้ำคู่เสี้ยวเอก ๑๐ คู่ และ แขกผู้มีเกียรติบนเวที ,
มอบเกียรติบัตร

๕.๕.๑ นางสาวปณณา สมบัติธีระ, นางสาวกมลพร ตลเอียด

๕.๕.๒ นางสาวลักขมี ตุงคุณะ, นางสาวมณีนันท์ วิชัยวงษ์

๕.๕.๓ นางสาวชนินาถ สุวรรณศรี, นางสาวศรีนภา เหล่าชัย

๕.๕.๔ นางสาวนิรมล มุลทอง, นางสาวกมลชนก มหาชัย

๕.๕.๕ นางนภาพรรณ พุทธิพัทธ์สกุล, นางสาวแพรวพลอย อัสวพัฒนากุล

๕.๖ เชิญไมค์ประธาน , นายอ.ชก กล่าวรายงาน และ ไมค์พ่อพรหมณ์

๕.๖.๑ นายธีรนนท์ วันโยศิริทรัพย์

๕.๗ เชิญเทียนให้ประธานจุดเทียนพานบายศรี

๕.๗.๑ นายชลิตร พิมโสภา

๕.๘ จัดเตรียมฝ่ายผูกแขน และนางรำ โรงเรียนเมืองพลพิทยาคม เชิญฝ่ายผูกแขน ๔ คน

๕.๘.๑ นางสาวอรุณสวัสดิ์ แสนใส

๕.๘.๒ นางสาวนีย์ กุลชะโมรินทร์

๕.๙ ฝ่ายประชาสัมพันธ์/ถ่ายวิดีโอ/ภาพนิ่ง

๕.๙.๑ นางพัชรชวัล พลเยี่ยม หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่วิชาการ

๕.๙.๒ นางสาวเกศนีย์ บุญอ่อน นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ

๕.๙.๓ นางสาวอัมพร หงส์ชุมแพ เจ้าพนักงานประชาสัมพันธ์ชำนาญงาน

๕.๙.๔ นางจิระนันท์ ชนเวียน ผู้ช่วยนักประชาสัมพันธ์

๕.๙.๕ นายพิพัฒน์พล หล่อยดา ผู้ช่วยนักประชาสัมพันธ์

๕.๙.๖ นางสาวภัสสร ประชุมพันธ์ ผู้ช่วยนักวิเคราะห์นโยบายและแผน

๕.๙.๗ นางวิภาดา ลื่อนันต์ศักดิ์ศิริ พนักงานจ้างเหมาบริการ

มีหน้าที่

๑. บันทึกภาพวิดีโอ ภาพนิ่ง งานประชาสัมพันธ์และงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒. งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

๖. คณะกรรมการฝ่ายพิธีการ ประกอบด้วย

๖.๑ นายนำศิลป์ วิเศษ	ผู้อำนวยการสำนักการศึกษาศาสนาฯ	ประธานกรรมการ
๖.๒ นางบุษกร ศรีสุวรรณ	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการศึกษา ฯ	รองประธานกรรมการ
๖.๓ นายธณวัฒน์ ฉัตรวิวัฒน์	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบะแค	กรรมการ
๖.๔ นายพินิจ มีคำทอง	รองผู้อำนวยการโรงเรียนพระยีนวิทยาการ	กรรมการ
๖.๕ นายณัฐนันท์ สีสุรีย์	รองผู้อำนวยการโรงเรียนข้าสูงพิทยาคม	กรรมการ
๖.๖ นายวัฒน์ ทวีโชค	รองผู้อำนวยการโรงเรียนชัยสมบูรณพิทยาลัย	กรรมการ
๖.๗ นายประยูร บุญสิทธิ์	รองผู้อำนวยการโรงเรียนเปรมติณสูลานนท์	กรรมการ
๖.๘ นางสาวไอลิณรัตน์ วังขันธ	ครู โรงเรียนเมืองพลพิทยาคม	กรรมการ
๖.๙ นายวุฒิไกร ปิตดาฝ่าย	ครู โรงเรียนเมืองพลพิทยาคม	กรรมการ
๖.๑๐ นายเวียงชัย จรรยาศรี	ครู โรงเรียนเมืองพลพิทยาคม	กรรมการ
๖.๑๑ นายบุญยภัทร ภูจอมแก้ว	ครู โรงเรียนแท่นศิลาทิพย์ศึกษา	กรรมการ
๖.๑๒ นางสาวอนัญญา ศรีโยธา	ครู โรงเรียนบ้านคูขาด(สถิตย์อุปถัมภ์)	กรรมการ
๖.๑๓ นางสาวฉันทิกา วรรณพงษ์	ครู โรงเรียนศรีเสมาวิทยาเสริม	กรรมการ
๖.๑๔ นายทองมัย พิมพ์พันธ์	ครู โรงเรียนศรีเสมาวิทยาเสริม	กรรมการ
๖.๑๕ นางจันทรา รูปพรหม	ครู โรงเรียนโคกสูงประชาสรรค์	กรรมการ
๖.๑๖ นายหัสณาวี ศรีวรรณนุ	ครูช่วยสอน โรงเรียนชัยสมบูรณพิทยาลัย	กรรมการ
๖.๑๗ นายสุริยา มูลวารี	ผู้ช่วยครู โรงเรียนชัยสมบูรณพิทยาลัย	กรรมการ
๖.๑๘ นายพัฒนวิชญ์ นามราช	ครู โรงเรียนสีชมพูศึกษา	กรรมการ
๖.๑๙ นางสาวมาลี กุลแสนไชย	ครูโรงเรียนนาจวิทยาสรรค์	กรรมการ
๖.๒๐ นายปิยะทัศน์ แสงสว่าง	ครู โรงเรียนเปรมติณสูลานนท์	กรรมการ
๖.๒๑ นางอัญชลีกร ขันติวิวัฒน์	ครู โรงเรียนพระธาตุขามแก่นพิทยาลัย	กรรมการ
๖.๒๒ นางปาริฉัตร เคนทรภักดิ์	ครู โรงเรียนหนองโนประชาสรรค์	กรรมการ
๖.๒๓ นายสันธาน จันทะมุด	ครู โรงเรียนพระยีนวิทยาการ	กรรมการ
๖.๒๔ นายนิรุทธพงษ์ ฮามพิทักษ์	ครูช่วยสอนโรงเรียนพระยีนวิทยาการ	กรรมการ
๖.๒๕ นางสาวจินตนา ถาโคตร	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	กรรมการ
๖.๒๖ นางณกันยา ไวกำ	หัวหน้ากลุ่มงานนิติศาฯ	กรรมการและเลขานุการ
๖.๒๗ นางประทุมมา คำละมูล	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๖.๒๘ นางสาวทิวาภรณ์ สุขุมาลัย	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๖.๒๙ นางสาววรรณภา สมตา	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๖.๓๐ นางสาวอรุณสวัสดิ์ แสนใส	นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๖.๓๑. นางสาวสุนทรี ศรีสำเร็จ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๖.๓๒ นางสาวรินทร์ลภัส ขวัญพรม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. ดำเนินการเป็นพิธีกรบนเวที ในพิธีเปิด และพิธีกรประจำวัน เพื่อประชาสัมพันธ์เชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรมในคุ้มวัฒนธรรมทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ จัดทำคำกล่าวเปิดงาน
๒. ทำหน้าที่เป็นพิธีกรประจำวันตามที่ได้รับมอบหมาย
๓. ประชาสัมพันธ์เชิญชวนประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมในคุ้มวัฒนธรรม
๔. จัดเตรียมข้อมูลในการบรรยายโดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ ตามความเหมาะสม

๗. คณะกรรมการฝ่ายจัดกิจกรรมการแสดง และการแข่งขันกิจกรรมคุ้มวัฒนธรรมประกอบด้วย

๗.๑ นายนำศิลป์ วิเศษ	ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา	ประธานกรรมการ
๗.๒ นางบุษกร ศรีสุวรรณ	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการศึกษา	รองประธานกรรมการ
๗.๓ นางประทุมมา คำละมูล	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	กรรมการ
๗.๔ นางสาวทิวาภรณ์ สุขุมาลัย	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	กรรมการ
๗.๕ นางสาววรรณภา สมตา	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๗.๖ นางอารยา บุญโสม	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ	กรรมการ
๗.๗ นายชลิตร์ พิมไธดา	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๗.๘ นายคเชนทร์ พรนิคม	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๗.๙ นางสาวแพรวพลอย อัสวพัฒนากุล	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๗.๑๐ นางสาวนีย์ กุลชะโมรินทร์	นักสันทนการปฏิบัติการ	กรรมการ
๗.๑๑ นายอริคม วรรณพินิจ	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการ	กรรมการ
๗.๑๒ นางสาวนิรมล มูลทอง	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	กรรมการ
๗.๑๓ นางสาวณัสนันท์ วิชัยวงษ์	ผู้ช่วยครูผู้ช่วย	กรรมการ
๗.๑๔ นายราชัย โพธิ์ศรี	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	กรรมการและเลขานุการ
๗.๑๕ นางสาวอาภัสสร บัญหลักคำ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๗.๑๖ นางสาวอรุณสวัสดิ์ แสนใส	นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๗.๑๗ นางสาวสุนทรี ศรีสำเร็จ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๗.๑๘ นางสาวรินทร์ลภัส ขวัญพรหม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๗.๑๙ นายพงศกร ภูมิบุญ	ผู้ช่วยนักวิชาการวัฒนธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. จัดกิจกรรมการแสดงและการแข่งขัน กิจกรรมคุ้มวัฒนธรรม
๒. สรุป และรายงานผลการประกวด ให้ผู้บริหารได้รับทราบความเคลื่อนไหว และรวบรวมเอกสารข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการจัดการแข่งขัน ภายในคุ้มวัฒนธรรม
๓. ประสานผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรม และการแข่งขันกิจกรรม ทุกกิจกรรมในคุ้มวัฒนธรรมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
๔. ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

/๙.คณะกรรมการ...

๘. คณะกรรมการจัดชบวนแห่ ประกอบด้วย

๘.๑	นายนำศิลป์ วิเศษ	ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	ประธานกรรมการ
๘.๒	นายกิตติชัย อุทธา	ผู้อำนวยการส่วนบริหารการศึกษา	รองประธานกรรมการ
๘.๓	นายปิติพัฒน์ พานู	หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมคุณภาพการศึกษา	กรรมการ
๘.๔	นางภัทราวดี เสือสวระถิ	หัวหน้าฝ่ายกิจการโรงเรียน	กรรมการ
๘.๕	นางสาวอภัสสณีย์ บุญหลักคำ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	กรรมการ
๘.๖	นางณกันยา ไวกำ	หัวหน้ากลุ่มงานนิเทศฯ	กรรมการ
๘.๗	นายชวลิตร์ พิมโสดา	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๘.๘	นายคเชนทร์ พรนิคม	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๘.๙	นางสาวแพรพลอย อัสวพัฒนากุล	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๘.๑๐	นางสาวจิราวรรณ คุณนา	บรรณารักษ์ปฏิบัติการ	กรรมการ
๘.๑๑	นางเสาวนีย์ กุลชะโมรินทร์	นักสนทนากา	กรรมการ
๘.๑๒	นางเพ็ญประภา เพ็ชรสูงเนิน	ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๘.๑๓	นางสาวนิรมล มูลทอง	ผู้ช่วยนักจัดการงานทั่วไป	กรรมการ
๘.๑๔	นางบุษกร ศรีสุวรรณ	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการศึกษา	กรรมการและเลขานุการ
๘.๑๕	นายราชัย โพธิ์ศรี	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๘.๑๖	นางสาวอรุณสวัสดิ์ แสนใส	นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๘.๑๗	นางสาวสุนทรี ศรีสำเริง	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๘.๑๘	นางสาวรินทร์ลภัส ขวัญพรหม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๘.๑๙	นายพงศกร ภูมิบุญ	ผู้ช่วยนักวิชาการวัฒนธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. จัดทำชบวนแห่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นในงานเทศกาลโหมขนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยวงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์ประจำปี ๒๕๖๗
๒. ควบคุมดูแลชบวนแห่ฯ วันเปิดงาน ในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ตั้งแต่เริ่มชบวนแห่ (บริเวณหน้าโรงเรียนกัลยาณวัตรจนถึงสุดชบวนแห่) หน้าลานพระบรมราชานุสาวรีย์ รัชกาลที่ ๕ สนามหน้าศาลากลางจังหวัดขอนแก่น
๓. ดำเนินการประดับตกแต่งรถแห่ชบวนให้มีความสวยงาม ในเทศกาลโหมขนานาชาติ ประเพณีผูกเสี่ยวงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น และงานขอนแก่นซอฟต์แวร์ประจำปี ๒๕๖๗
๔. ควบคุม กำกับดูแล และวางแผนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
๕. จัดเตรียมยา และเวชภัณฑ์พร้อมเจ้าหน้าที่ไว้บริการผู้เจ็บป่วยในชบวนแห่ฯ
๖. ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

๙. คณะกรรมการประเมินผลโครงการ

๙.๑ นางสาวเสาวลักษณ์ แสงนิ่ม	ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน ประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ	
๙.๒ นางณกันยา ไวกำ	หัวหน้ากลุ่มงานนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา รองประธานกรรมการ	
๙.๓ นางประทุมมา คำละมูล	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	กรรมการ
๙.๔ นางสาวทิพาภรณ์ สุขุมาลัย	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	กรรมการ
๙.๕ นางสาววรรณภา สมตา	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๙.๖ นางนวลมณี เหล่ากุนทา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๙.๗ นายราชัย โพธิ์ศรี	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	
๙.๘ นางสาวอรุณสวัสดิ์ แสนใส	นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๙.๙ นางสาวสุนทรี ศรีสำเร็จ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๙.๑๐ นางสาวรินทร์ลภัส ขวัญพรหม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ทำการประเมินผลโครงการพร้อมรายงานผลการประเมินเมื่อแล้วเสร็จ

๑๐. คณะกรรมการฝ่ายดูแลในการจัดกิจกรรมฯ ตั้งแต่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๗ ประกอบด้วย

๑๐.๑ นายนำศิลป์ วิเศษ	ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ประธานกรรมการ	
๑๐.๒ นางบุษกร ศรีสุวรรณ	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการศึกษาฯ	รองประธานกรรมการ
๑๐.๓ นางสาวอรุณสวัสดิ์ แสนใส	นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ	กรรมการ
๑๐.๔ นางสาวสุนทรี ศรีสำเร็จ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๑๐.๕ นางสาวรินทร์ลภัส ขวัญพรหม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	กรรมการ
๑๐.๖ นายพงศกร ภูมิบุญ	ผู้ช่วยนักวิชาการวัฒนธรรม	กรรมการ
๑๐.๗ นางหอมไกร ยิ่งสำราญ	พนักงานจ้างเหมาบริการ	กรรมการ
๑๐.๘ นางสาวคันสนีย์ นันจันที	พนักงานจ้างเหมาบริการ	กรรมการ
๑๐.๙ นางสาวอัมพร พิศเพ็ง	พนักงานจ้างเหมาบริการ	กรรมการ
๑๐.๑๐ นายราชัย โพธิ์ศรี	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	

มีหน้าที่

๑. กำกับดูแลในการจัดกิจกรรมฯ ตั้งแต่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๗
๒. ดูแลการจัดลำดับกิจกรรมการแสดงผลและการประกวดศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสานและงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย
๓. ดูแลจัดหา อาหารว่าง น้ำดื่ม กาแฟ และงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย
๔. ดูแลในการจัดเตรียมเอกสารคู่สัญญาและจัดลำดับพิธีการผูกเสี่ยว และงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย
๕. ดูแลด้านสถานที่ในการจัดกิจกรรมและงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย
๖. ดูแลความสะอาดสถานที่ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเตรียมพร้อมในการจัดกิจกรรม และงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

**การติดตามและประเมินผลโครงการประเพณีผูกเสี่ยวและการจัดกิจกรรมคัมภีร์วัฒนธรรม
จังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2567**

คณะกรรมการที่ปรึกษา

1. นายวัฒนา ช่างเหลา	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
2. นางดวงแข อรรถนพพร	รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
3. นายนาวัน คำเวียง	รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
4. นายอดุลย์ คามดิษฐ์	รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
5. นายเดชฤทธิ์ ชูรัฐ วนาทรัพย์ดำรง	ประธานที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
6. นางสาวปรีดา เตือนจันทิก	ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
7. นายโสธร โปราณ	ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
8. นายเจริญ แซ่เต็ง	เลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
9. ว่าที่ร้อยเอก พงเจตน์ พรภุณา	ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
10. นางอาชีชะห์ ว่องไว	รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

คณะกรรมการประเมินผลโครงการ

1. นางสาวเสาวลักษณ์ แสงนิ่ม	ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ
2. นางณกันยา ไวกำ	หัวหน้ากลุ่มงานนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
3. นางประทุมมา คำละมูล	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ
4. นางสาวทิวาภรณ์ สุกุมาลย์	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ
5. นางสาววรรณภา สมตา	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
6. นางนวลมณี เหล่ากุนทา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
7. นางสาวอรุณสวัสดิ์ แสนใส	นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ
8. นางสาวสุนทรีย์ ศรีสำโรง	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
9. นางสาวรินทร์ลภัส ขวัญพรม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

คณะทำงาน

1. นางสาวนพวรรณ กิมประเทศ	หัวหน้าฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผล
2. นางนวลมณี เหล่ากุนทา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
3. นายณัฐวัฒน์ แวมณีนวดี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
4. นางสาวสุกฤตา หาญศรี	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญการ
5. นางรุ่งฤทัย ดำรงชัย	ผู้ช่วยนักวิชาการคอมพิวเตอร์
6. นางสาวศิริวรรณ ตาหมื่น	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ
7. นางสาวพรกนก คำวิเชียร	พนักงานจ้างเหมาบริการ

ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผล
 ส่วนแผนงานและงบประมาณ
 สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
www.kkpao.go.th โทร 0 4323 6793